

TŘEMEŠENSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává
obec Bílá Třemešná



1
2016

1 | Aktuality

3 | Historie

11 | Škola

23 | Spolky

25 | Sport

30 | Informace



Foto: L. Bohánský

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, dovoluji mi, abych Vám jménem obecního úřadu i jménem svým popřál do roku 2016 hodně štěstí a pevné zdraví. Ať si i v tomto roce najdete dostatek času na rodinu, přátele a své blízké. Nezapomeňte rovněž na pomoc těm, kteří v životě neměli tolik štěstí jako vy a kteří se bez cizí pomoci neobejdou.

Zároveň bych chtěl jako vždy poděkovat všem lidem, organizacím a spolkům, kteří se podílejí na opravdu pestrém společensko-kulturním dění v naší obci. Bez vaší pomoci a obětavosti by to nebylo možné. Ještě jednou všem děkujeme a ať je rok 2016 lepší než ten předcházející.

Štěpán Čeněk

Dopravní komplikace

V tomto roce nás čekají dvě dopravní opatření, která budou mít vliv na dopravu v naší obci.

Tím prvním bude částečná uzavírka jednoho jízdního pruhu na silnici III/123456 v úseku od křižovatky na Dubinu po křižovatku na Aleje. Omezení bude z důvodu rekonstrukce přilehlého obecního chodníku a veřejného osvětlení na této trase. Předpokládaný termín prací je březen až květen.

Druhé opatření pak bude následovat od května do října, kdy přes část naší obce povede objížďka pro návštěvníky ZOO Dvůr Králové. Objížďka bude z důvodu kompletní rekonstrukce hlavního silničního průtahu města Dvůr Králové n. L. v úseku od parkoviště ZOO Dvůr Králové po kruhový objezd na Denisově nábřeží (u Vánočních ozdob). K negativům, které z objížďky budou vyplývat, však máme i jednu pozitivní zprávu. Po dokončení prací na hlavním průtahu bude v roce 2017 pokračovat rekonstrukce silnice III/123456 ze Dvora Králové n. L. do Bílé Třemešné po křižovatku silnice II/325 (u Kaiserů).

Štěpán Čeněk



Foto: V. Hlavatý

Investice v roce 2016

V tomto roce nás čeká rekonstrukce chodníku včetně veřejného osvětlení v úseku od křižovatky bývalého zdravotního střediska po křižovátku na Aleje. Tato stavba, financována z velké části z dotace ze Státního fondu dopravní infrastruktury ve výši 3 262 000 Kč, bude dle klimatických podmínek zahájena v březnu a z větší části by měla být hotova do první poloviny května. Přesný termín, který by měl být stanoven do konce ledna, bude následně uveden na webových stránkách obce.

Oprava vodovodu

Ve druhém čtvrtletí budou započaty práce na opravě vodovodního řádu v centru obce (park). Jedná zejména o opravu netěsnících vodovodních uzávěrů. Tato oprava umožní lepší manipulaci s vodovodním řádem a zajistí lepší zásobování horního vodojemu. Tím by zároveň měly odpadnout i výpadky dodávek pitné vody v části obce Mezihoří.

Oprava odstavné plochy v Mezihoří

Na jaře budou zahájeny práce na opravě odstavné plochy v Mezihoří. Tato plocha v minulém roce sloužila jako deponie stavebního materiálu pro rekonstrukci železničního koridoru Jaroměř – Stará Paka. Odstavná plocha bude opatřena obrubou a zpevněna několika vrstvami štěrku.

Štěpán Čeněk

Otevření sběrného dvora

Po dvou letech od podání žádosti na Státní fond životního prostředí na stavbu sběrného dvora dojde k zahájení provozu. Sběrný dvůr bude otevřen v **pondělí 1. února**.

Kdo zde bude moci odpad ukládat?

Na sběrný dvůr budou moci ukládat odpad pouze fyzické osoby mající trvalý pobyt v naší obci.

Za kolik?

Uložení odpadu, bude pro všechny občany podobu minimálně pěti let bezplatné.

Jaké druhy odpadu můžete uložit?

Úvodem upozorňujeme, že dle pravidel pro přidělení dotace nebude možné ukládat na sběrný dvůr směsný komunální odpad.

Jednotlivé druhy odpadu, které zde bude možné uložit, jsou na níže uvedeném seznamu. Tady je nutné upozornit občany na některá omezení, zejména u nebezpečných odpadů a stavební suti. Nebezpečné odpady samozřejmě nebudou vybírány v celé jejich škále. Obecně zde budou platit stejná omezení, jako při klasickém obecním sběru odpadů, který probíhal dvakrát v roce. Nebude zde možné ukládat vysoce nebezpečné látky jako např. Eternit, kyseliny, pesticidy, chemikálie atd. V případě, že si občan nebude jistý, zdali některý odpad bude moci uložit, doporučujeme předem zavolat odpovědné pracovníky na uvedených tel. číslech. V případě stavební suti, pak bude omezeno její množství na 350 kg

na jednu osobu za kalendářní rok. Dále zde bude možné uložit odpady v tzv. režimu zpětného odběru, jako televize, monitory, lednice, mrazáky, pračky, drobné elektro, gramofony, rádia, vysavače, rychlovarné konvice atd.

Pozor, i tady platí jistá omezení, kdy by Vám obsluha mohla odmítnout uložení odpadu. Tyto spotřebiče musejí být aspoň z větší části kompletní. Nesmí z nich být záměrně vymontovány jejich části, aby mohl být tento odpad dále zdarma recyklován.

Otevírací doba

Sběrný dvůr bude otevřen v úterý od 08:00 - 11:00, čtvrtek 13:00 - 16:00 a v sobotu 09:00 - 12:00. V případě potřeby nebo zájmu občanů může být tato doba později upravena. Tel: 724 718 545, 499 693 310 .

Seznam odpadů

- plast
- papír
- železo
- sklo
- textil
- pneumatiky
- stavební suť
- bioodpad
- elektroodpad
- lednice, mrazáky
- baterie
- barvy, rozpouštědla
- motorové, převodové a mazací oleje
- žárovky, zářivky

Štěpán Čeněk

- Historie -

Jak třemešenští občané prožívali 2. světovou válku

2. část

Obrat ve válce

Situace na válečném poli se pomalu začala měnit. Po překvapivém útoku na Sovětský svaz a následném úprku sovětské armády se podařilo nápor Němců zastavit před Moskvou a u Stalingradu, kde v boji dům od domu se nakonec podařilo zajmout zbytky německé armády. Jen Leningrad zůstal obklíčen plné tři roky. Také Rommelův Afrika corps, který už pronikl k hranicím Egypta a chystal se obsadit Káhiru, byl poražen vojsky maršála Montgomeryho. Tehdy se vyznamenaly naše jednotky bránící pevnost Tobruk. Též Anglie se ubránila a letecké svazy začaly bombardovat německá průmyslová střediska. Japonci, kteří obsadili část Číny, byli nuceni čelit nejen čínské armádě, ale též partyzánskému vojsku Ma-o-tse-tunga. Na jihu, kde Japonci pronikli až do blízkosti Austrálie, byli též vytlačováni zpět. Nutno si připomenout i partyzánské hnutí v Jugoslávii v čele s Jozefem Broz-em Titem. Rozmáhalo se partyzánské hnutí v Rusku, na Ukrajině a v Bělorusku, kam přicházeli též někteří vojáci slovenské armády vyslané Tisovou vládou (např. kapitán Nálepka). Budovala se též vojenská jednotka čs. armády pod vedením ppl. Svobody v Buzuluku, která se později vyznamenala v bitvě u Sokolova.

Moje práce pro říši

Po škole jsem marně hledal zaměstnání v Sudetech. Proto jsem chodil do Lázní vypomáhat v různých pracích za stravu. Tenkrát sloužily Lázně jako útulek pro tzv. hitlerjugend z měst bombardovaných spojenci. Kluci byli nadšení mým improvizováním na piano a stále žádali slovy „džez, džez“, abych hrál. Německá vláda totiž

tento druh hudby jako proamerickou zakázala.

Potom jsem dostal předvolání na pracovní úřad. Měli jsme být nasazeni na práce pro říši. Vlasta Ponikelský, můj kamarád, který tam byl se mnou, měl odjet s transportem do Frankfurtu nad Mohanem, ale vzhledem k bombardování tohoto města odjel do Frankfurtu nad Odrou, kde pracoval u národní železniční dopravy na lokomotivě.

Já jsem díky prodělané operaci dostal čtvrtletní odklad. Naši mezitím napsali švagrovi do St. Pöltnu

každých čtrnáct dní domů. Daleko hůře na tom byli sovětsí zajatci. Ti chodili do práce s ozbrojeným doprovodem. A přeci se nám občas podařilo jim podstrčit kus chleba. Chodíval jsem též do tzv. české hospody, kde se scházeli čeští chlápci a děvčata z blízké továrny na umělé hedvábí (Glanzestoff), ale hlavně do hospůdky za městem, kde se čepoval dobrý mošt. Scházela se tam celá parta a často jsme si zazpívali české a moravské písničky, které se Rakušanům líbily tak, že nás žádali, abychom jim ještě nějaké zazpívali.



(Svatý Hypolit) v Rakousku, zda by tam nebylo pro mne místo u firmy, kde švagr pracoval. V listopadu došla odpověď, že od 1. února 1943 mohu nastoupit u firmy Voith, která vyráběla vodní turbíny. Tak jsem 24. ledna odjížděl s babičkou do nového prostředí St. Pöltnu.

St. Pölten leží asi 60 km západně od Vídně v podhůří Alp na řece Treisen. Zabydlel jsem se, chodil do továrny, kde jsem pracoval jako kreslič. Záhy mi naši poslali peřinu a kolo. Ve chvílích volna jsem jezdil na výlety po okolí a také do Alp. Čeští dělníci byli ubytováni v dřevěném baráku, kde se odehrával veškerý společenský život. Vedle her náruživých karbaníků, kteří vydrželi hrát karty celou noc, se konaly kulturní besídky, takové malé estrády. Dělníci se neměli špatně, protože to byli většinou Moravané od Brna, kteří jezdívali

Situace ve válce

Válečné úsilí spojenců dostalo rychlý spád. Sovětská vojska postupovala na Západ. Jen se týden zastavila před Varšavou, kde nechal Stalin utopit v krvi polské povstání. Pak ale rychle sovětská vojska postupovala dál. Po téměř tříletém obléhání byl osvobozen Leningrad. Bohužel ztroskotalo Slovenské povstání. Na jižní frontě obsadili Sověti Budapešť a zdálo se, že budou postupovat dál. Leč Němci dostali posily a tím se pochod k rakouským hranicím zdržel. Na Západě se 7. července vylodily jednotky americké a britské armády a rychle postupovaly Francií společně s jednotkami generála de Gaulla. V Itálii po kapitulaci italské armády drželi Němci jen malou část severní Itálie, takže letecké základny se posunuly blíž k německým hranicím. Také Japonci, ač se tvrdě

bránili, museli ustupovat.

Jak jsem se dostal do sporu s předsedou závodní rady

Každý zaměstnanec bez výjimky se musel stát členem odborů. Nazývaly se „Německá fronta práce“ (Deutsche Arbeitsfront). Tenkrát její členové dostávali drobné příděly (vino, rybí pasta, aj.) Češi však tyto příděly nedostávali, a tak mi řekli, Vídeňák Sedlák, Cisek a Ducha, abychom si to nenechali líbit. Šel jsem za Betrübsobermannem a po jednání jsme příděly dostávali. Pak však zase při přidělu vína se na nás zapomnělo. Proto jsem šel za předsedou závodní rady a snažil se ho přesvědčit, abychom příděly dostali. Trvalo to dlouho, až pro mne přišel ing. Barnard, abych se vrátil do práce. Výsledek byl ten, že Češi příděly dostali, ale já ne. Tak jsem se dostal nevědomky na černou listinu, což se mi brzy vymstilo.

Na zákopech

V říjnu se podařilo Rusům prolomit obranu a sovětská armáda postupovala k rakouským hranicím. Proto bylo rozhodnuto budovat na hranicích obranné zákopy. Ze závodů byli vybíráni zaměstnanci na tyto práce, kteří se po třech nedělích měli střídát. Odjel jsem v říjnu s první skupinou. Cílem naší cesty byla malá obec v Burgerlandu – Unter Pullendorf, kde sídlili potomci chorvatských Krobotů (kteří kdysi měli chránit hranice proti Turkům). Usídlili jsme se v místní hospodě. Kromě Čechů tu bylo též několik Poláků a Ukrajinců a dokonce bývalí zajatci sovětské armády, dva Gruzínci Soso a Keto a jeden Armén. Pracovalo se od rána, od sedmi do dvou hodin odpoledne, pak byl oběd tzv. Eintopf, zprvu velmi chutný s kousky hovězího masa, fazolemi a brambory s vývarem, později to byl jen bramborový vývar. Pak bylo volno, a proto jsme za večeri pomáhali místním občanům. Buď na vinicích či s jinými pracemi.

Chodil jsem pomáhat hospodáři Štefanu Kerestsimu, který ač měl maďarské příjmení, byl Chorvat. V neděli jsem byl několikrát v tamějším kostele, kde mne mile překvapila slovanská řeč, která zněla kostelem.

Večery jsme trávili většinou vyprávěním nebo jsme hrávali karty. Hrál se většinou hazard, tzv. Komando. V této disciplíně zvláště vynikl Arménec, který hrál karty a přitom nikdo nepoznal, co má v rukou. Také jsem několikrát hrál, ale když jsem dost prohrál, nechal jsem toho. Jindy jsem poslouchal vyprávění obou Gruzínců, co vše prožili za války. Byli v zajetí na Krymu a Němci je dali na volné prostranství, které bylo oploceno ostnatým drátem. Měli žízeň, takže ráno olizovali rosu z trávy, měli hlad, takže docházelo k tomu, že jedli i lidské maso. Jindy zase popisovali život v gruzínském kolchoze, kde se pěstovalo víno, a život v něm chválili. Nevím, snad to byla pravda, nebo se snad obávali, že se o tom dozví někdo ze sovětských činitelů, až se po válce vrátí domů. Byl jsem strašně mile překvapen, když na zákopové práce podle vojenského způsobu ve spořádané skupině pochodovali sověští zajatci a zpívali píseň o hrdinovi občanské války Čapajevovi a v jejich čele šel hrdě v hnědé uniformě jednoruký SA Mann.

Uplynuly tři týdny a víc než polovina kopáčů se vrátila domů. Já jsem ale zůstal, ale pevně jsem věřil, že se vrátím za další tři neděle.

Za další tři týdny odjel domů zbytek chlapců, se kterými jsem odjízďel. Já však zůstal. Zasáhla mocná ruka Betrübsobermanna. To už jsem ztratil veškerou naději. Ještěže mi rodiče posílali jednou za měsíc trochu jídla. Většinou to byla houska, která se tolik nekazila.

Když se skončily práce na pěchotních zákopech, začaly se kopat hluboké asi dvoumetrové příkopy,

kteří měly zabránit tankům v cestě vpřed. Když byly dohotoveny, dělaly se různé můstky-přechody a zátarasy z klád. Kulatinu na zátarasy jsme nosili vždy ve dvou z nedalekého lesa, ale cesta přesto byla dosti dlouhá a namáhavá. Pak se přihodilo, že jeden z nosičů klesl únavou a dozorce ho za to krutě zbil. Připadalo mi to jako galeje.

Mezitím jsme se stěhovali do školy. Tam jsem však dlouho nevydržel. Byl jsem prochladlý a musel jsem až jedenáctkrát za noc jít čůrat a přeskakovat spící zákopníky. Tak jsme si s kamarádem vyjednali, že budeme spát na půdě jedné chalupy. Ač jsem si dal mezi deky slámu, nic to nepomohlo a já měl ráno nohy ztuhlé mrazem. Proto jsem si za několik dní vyjednal nocleh u jedné selky v chalupě, která byla kousek od hospody. Tam jsem spal ve chlévě, kde konečně bylo teplo. Ještě k osobní hygieně. Prádlo jsme prali ve velkém kotli společně, takže mnohdy košile hrála všemi barvami. Ešus a lžící jsme čistili v potoce, kde jsme se přitom dívali, jak ve vesnici na kopečku ve velkém kotli pálí vínovici. Ovšem do té vesnice se nesmělo, řádl tam skvrnitý tyfus. A tak běžel den za dnem a přiblížily se Vánoce. Domů jsem se však nedostal. Na Štědrý den jsem šel k večeru vesnicí a tu mi jedna selka dala pěkný kus chleba, za což jsem jí byl velmi vděčný. Když jsem se na svátky neobjevil doma, začali mít rodiče o mne starost. Maminka trpěla srdeční vadou, a tak doktor Kuba napsal lékařský posudek s tím, že je její stav velmi vážný, a on se obává nejhoršího. To pomohlo, a já dostal dovolenou. Stavil jsem se též v naší kanceláři v závodě, kde mne ujistili, že se budu moci vrátit do práce. Když jsem přijel do Třemešné, stál na nádraží četník a místo uvítání se mě okamžitě zeptal, kdy pojedu zpět. Tím mne moc nepotěšil. Po několika dnech pobytu doma

jsem se vrátil do St. Pöltenu, abych nastoupil do práce. Jenže mi bylo řečeno, že se musím vrátit zpět na zákopy. Dlouho jsem přemítal a pak jsem se rozhodl, že uteču na kole domů. Byl to ztřeštěný nápad, a ještě k tomu jsem si vybral noc. Snad by bývalo lepší to risknout a vrátit se vlakem. Jenže všude byly vojenské a policejní hlídky. Tak jsem se vydal po zasněžené cestě k domovu. Jenže daleko jsem neušel. Po dvou kilometrech jízdy jsem byl zastaven policejní hlídkou, která mne odvedla na stanici k výslechu. Policajt mi dal dvě facky, ale ty nebyly nijak silné. Pak mi jeden z nich řekl, že jsem se měl vydat na cestu ve dne, to by si mne nikdo nevšiml. Samozřejmě, že mi sebrali hodinky i dva kusy uzeneho, které mi dala na cestu paní Hetfleischová z Lázní. Pak jsem putoval na gestapo. Tam výslech nebyl tak mírný. Dostal jsem takovou ránu do hlavy přes ucho, že jsem na něj tři dny neslyšel. Po výslechu jsem byl transportován spojen okovy s jedním Rusem do vězení ve Vídni. Po propuštění jsem šel znovu na zákopy.

Fronta se blížila a jednou v noci nás probudilo strašné hromobití. Byl to noční nálet sovětských letadel na nedaleké maďarské město Szombathely.

Už jsme na nic nečekali a rozhodli se po krátkých přípravách druhý den odejít směrem k horám. Rozloučil jsem se se známými, selka, u které jsem nocoval ve chlévě, mi dala na cestu láhev vína. Bylo nás celkem sedm, čtyři Češi, dva Němci a jeden Polák. Ježto jsem měl dosti těžké zavazadlo, naložil jsem si ho na povoz uprchlíků. Noc jsme přečkali v lesíku a druhý den jsme šli dál. Ze všech stran kromě západu se ozývaly dělové rány. To už jsme věděli, že Sověti se lehce dostali přes námi vybudované překážky. V poledne jsme procházeli vesnicí a já se zastavil u jedné selky

a chtěl jsem trochu jídla. Přinesla mi mléko a chléb, a když jsem jí dával peníze a lístky, odmítla to přijmout s poukazem, že ona možná brzy bude také utíkat. Poděkoval jsem a poté se táhl se svým břemenem dál. Večer jsme stoupali zalesněným návrším nedaleko Aspagu, který byl cílem naší cesty. Na návrší jsem se odloučil od party, abych si odpočal od těžkého zavazadla. Když jsem opět nabyl sil, šel jsem k silnici, abych pokračoval v cestě. Dojel mě kočár a osazenstvo mě pozvalo, že se do města mohu svézt. Byl jsem rád, ale před městem nás zastavila vojenská hlídka. Já byl bez dokladů, ty zůstaly na policii, a tak jsem musel vystoupit. Bylo to pro mne velmi nemilé. Naštěstí se po chvíli voják zeptal, odkud jsem a já na to, že od Hradce Králové. Ten mi na to odpověděl, že Hradec Králové zná, že tam dva roky sloužil na vojenském letišti. Potom mě propustil. Chvilí jsem seděl na příkopu a pak jsem se vydal k nádraží. Spolupoutníci tam však nebyli, dorazili později, nebo přespali v lese. Nádraží bylo plné uprchlíků, říkal jsem si v duchu, že by to byl pěkný mazec, kdyby letadla do tohoto chumlu začala shazovat bomby. Tam jsem se naпоследy setkal s Gruzíncem Sosou, který se těšil na návrat domů. Netušil však, jako nikdo z nás, co ho čeká. Stalinský režim vyměřil



Zdroj: fondbudoucnosti.cz

všem zajatcům tresty od 10 do 25 let v táborech nucených prací.

Nálety

Na Bílou sobotu začaly v St. Pöltenu houkat sirény. Na nic jsem nečekal, popadl jsem kolo a prchal k řece. Měl jsem dost nahnáno, ne-

boť letadla létala nízko nad městem. Druhý den opět houkaly sirény a já u řeky pozoroval, jak se blíží svaz amerických létajících pevností. Ležel jsem na zádech a spatřil jsem, jak se nade mnou objevily malé body, které směřovaly dolů. Byly to bomby a já byl rád, protože jsem věděl, že mě nezasáhnou.

Zato ve městě byla spoušť. Odesla to hlavní ulice k nádraží. Všude vytřískaná okna, na ulici plno střepin, mezi nimi různé potraviny. Rozbity byly kolejnice, aby se zabránilo odjezdu i průjezdu vlaků. Vlastní nádražní budova však zasažena nebyla. Otřáslo mnou, když jsem na křižovatce uviděl na vyvrácených dveřích ležet vojáka, nad nímž byl nápis, že byl zastřelen pro zběhnutí. Třetí den zase letadla ostřelovala jedoucí vlaky.

Cesta domů

Po těchto zážitcích jsem dále nečekal a rozhodl jsem se vydat domů. Rozloučil jsem se s kamarády, řezník Hrdlička mi dal na cestu dva pěkné kusy špeku. V bytě jsem ze švagrova kola vyndal duši, protože Rusové po nich šli jako diví. Odpoledne ve čtyři hodiny jsem se vydal na cestu domů. Po několika kilometrech jsem se chytil vojenského auta, které jelo s nákladem ke Kremži. Bohužel asi patnáct kilometrů před městem jsem najel na díru ve vozovce a pneumatika byla v čudu. Nechtěl jsem se příliš zdržovat opravou, neboť jsem co nejdříve chtěl přejít Dunaj po mostě v Kremži, dřív než bude zničen, a tak jsem zbytek cesty do města kolo tlačil. Noc jsem proklímal v nějaké kapličce, co stála u silnice, a brzy ráno jsem se vydal do kopce, kde jsem v šest hodin u jakési továrny zastavil a tam se mi podařilo pneumatiku opravit. Cestoval jsem podle útržku staré mapy. Krajina už byla rozkvetlá jablonovými květy.

Navečer jsem dojel do obce, která byla vzdálena asi 20 km od Vra-

novské přehrady, kudy jsem mínil přejít řeku Dyji. Ubytoval jsem se v jednom hostinci, kde mi paní hostinská poskytla večeři a nocleh. Ráno bylo pošmourné, poletoval sníh, a tak se mi moc nechťelo jet dál. Jenže po snídani, mi paní řekla, abych rychle zmizel, neboť v noci přijela divize SS a ona dostala strach. Zmizel jsem zadním vchodem a ujížděl k přehradě, kam jsem dorazil kolem desáté. Jenže před přehradou stála německá domobrana a ta mi přechod zakázala. A tak jsem musel cestou necestou jet podél Dyje až do místa, kde se dalo přejít přes lávku. To už jsem projížděl krajem, který nám Němci sebrali v roce 1938 a připojili k Ostmarce, jak nazývali Rakousko. Když jsem projížděl jednou vesnicí, zastavil jsem jednu paní a ptal se německy, kde jsou tady hranice. Ta hned poznala, že jsem Čech, a tak mi česky odpovídala, že na nedalekém kopečku, ale hranici už nikdo nehlídá. Sjel jsem dolů do české vesnice. Tam stály vozy uprchlíků ze Slezska. Zastavil jsem se v hospodě uprostřed obce, dal jsem si tam něco k jídlu a pivo. Pak jsem požá-

dal hostinského o nocleh. Ač jsem ukázal kennkartu (osobní průkaz) nocleh mi neposkytl a já zůstal sedět v lokále u stolu. Pak jsem začal podřimovat únavou, a tak štamgasti přesvědčili hostinského, a ten mi nocleh poskytl. Ještě než jsem usnul, přišel za mnou se štamprlem, abych se napil na zdraví právě narozeného kluka. Ráno pak jsem jel dále přes Vysočinu, kde ještě místy byl na silnici led.

Do Německého Brodu jsem doputoval kolem šesté večer, ale jel jsem dál, abych byl co nejbliž k domovu. Opustil jsem město, a tu jsem potkal děvče, které pracovalo za války v St. Pöltenu v textilce. Znal jsem ji z české hospody, kde si namluvila Plzeňáka Jardu. Vracela se právě se svými rodiči do města a ti mi nabídlí, že u nich mohu přespat. Jaké to bylo překvapení, když v bytě už byl její Jarda. To bylo vyprávění o tom, jak se náhodou dostal vlakem do Brodu.

Na druhý den jsem se vydal na poslední etapu. Sluníčko už mile hrálo a já si cestou zpíval Tuláckou: „když z jara první jarní květ...“ Jel jsem kolem Pardubic. Poněvadž bylo po poledni, sedl jsem si ně-

kolik kilometrů za Pardubicemi na příkop, abych se najedl. Dopil jsem zbytek vína a jel jsem ku Hradci. Tam jsem zjistil, že na příkopě jsem zanechal ony dva kusy špeku, které mi na cestu dal řezník Hrdlička. Už jsem se pro něj nevracel. Minul jsem Hradec a odpoledne, tak ve čtyři hodiny jsem se zastavil na necelou hodinu v hospodě v Hoříněvsi. Poslední úsek cesty jsem už jel za tmy. Do Třemešné jsem přijel kolem deváté. Zastavil jsem se u svých známých, u Sibrů ve Staré škole. Bylo jedenáct hodin, když jsem vzbudil Vlastu Ponikelského, který se vrátil domů už v lednu, protože sovětská vojska postupovala rychle na Berlín. Ten z radosti nevěděl nic jiného, než že vzal tračkař a přivezl mě na něm domů. Pak ještě přivezl kolo, které mi tak dobře sloužilo. Doma jsem musel venku všechno svléci, protože jsem byl plný vši a měl jsem také svrab. Pak jsem se vykoupal, najedl a slastně pod rodným krovem usnul. Tak skončila jedna etapa mého života.

Ze zápisů Květoslava Sybra staršího vybral a upravil Květoslav Sybr mladší.

Za koupáním v létě musíme jezdit

V horkém létě by se jistě řada z nás ráda osvěžila v nějakém koupališti. Ale pokud nemáme na zahradě bazén, musíme za koupáním někam vyjet. Přitom o zřízení koupaliště bylo v minulosti mnohokrát jednáno a nechybělo mnoho a mohli jsme se pyšnit luxusním koupáním. Již v roce 1939 se v Bílé Třemešné uvažuje o zřízení koupaliště, hledalo se vhodné místo, sondovala se půda na pozemku J. Kuhna, rolníka čp. 51 a Fr. Žižky čp. 91. Sondovací práce měla provést firma Krušina. Majitelé pozemků žádali subvenci – p- J. Kuhn žádá novou výměru pozemku a 15 000 Kčs a p. Žižka též novou výměru a 5 000 Kčs. Od

těchto požadavků pak oba pánové ustoupili. V roce 1940 bylo zřízeno Družstvo pro koupaliště, které požádalo obec o finanční pomoc. Žádost byla ale obecním zastupitelstvem zamítnuta, a tak zůstalo jen u založení spolku.

Po 2. světové válce byla otázka zřízení koupaliště otevřena znovu. Nakonec se rozhodlo, že se zřídí nová požární nádrž, která bude sloužit i ke koupání občanů.

Na horním konci obce byla jediná hospodářská a požární nádrž, a to u silnice na Třebihošť pod železničním viaduktem. V roce 1950 však byla ve značně zchátralém stavu, nábrežní zdi byly rozruše-

ny a rozpadávaly se, takže voda se v nádrži dlouho neudržela. Navíc bylo v plánu rozšíření silnice, takže nastala vhodná doba pro realizaci nádrže nové.

Původně bylo vytipováno místo u hranic katastru obcí Bílá Třemešná a Třebihošť, po levé straně silnice, zhruba v místech, kde se dnes nachází skládka stavebního odpadu. Místo se zdálo výhodné, protože by nezabíralo cenný pozemek. Navíc je blízko silnice, tedy snadno dostupné a u samého lesa, kde je dostatek kamene. 27. 1. 1953 rozhodl tehdejší krajský národní výbor, že plánovaná nádrž nemůže být zřízena podle předlo-

ženého projektu, jednak pro jeho nedokonalost, jednak i proto, že vyhlédnuté místo by poskytlo obsah nádrže poměrně malý, a proto i nehospodárný.

22. 6. 1954 bylo zahájeno vodoprávní řízení na stavbu protipožární nádrže na novém místě, a to cca 100 metrů nad stávající nádrží pod



Foto: archiv obce

viaduktem.

Práce začaly vyměřením úseku, vyčištěním terénu, odstraněním zříceného domku čp. 40, vyrovnaním přítoku a úpravou odtoku z nádrže. 17. 9. 1955 byl objednán „bulldozer“, který přešel na pracoviště po vlastní ose ze Dvora Králové n. L.,

kde pracoval na úpravě vlečky.

Nádrž o rozměru cca 23x23 m skýtající zásobu vody 650 m³ byla dokončena v r. 1957. Možná si ještě pamatujete výstražnou cedulku „Koupání hus a psů zakázáno“.

Silné mrazy v 80. letech značně poškodily plášť nádrže. Bylo konstatováno, že nevhodné řešení stěn způsobilo porušení jejich celistvosti, dochází k velkému úniku vody trhlinami ve stěnách a tato havarijní situace vyžaduje modernizaci a rekonstrukci nádrže. Rekonstrukcí v letech 1991- 1998 se zdvojnásobila kapacita požární nádrže a vhodným řešením stěn se vyloučily mrazové účinky.

I obyvatelé Nových Lesů by se bývali mohli pyšnit nádherným sportovním areálem, jehož součástí by bylo i koupaliště. V roce 1967 byla zpracována studie, která řešila komplexní přestavbu tzv. Údolíčka na rekreační oblast. Myslelo se i na motorizované návštěvníky, pro které mělo být zřízeno velkorysé zázemí – parkoviště pro cca 200 vozidel a autokemp. Dopravu velkého množství obyvatel ze Dvora Králové n. L. měla obstarávat měst-

ská hromadná doprava do stanice Nové Lesy, odkud by návštěvníci došli krátkou přístupovou cestou na koupaliště. Hlavní nádrž měla pojmut 1600 návštěvníků. Součástí areálu měly být dvě umělé pláže v délce 450 m, šatny, WC, sprchy, občerstvení. Na okraji Nových Lesů měla stát samoobslužná prodejna potravin s terasou určenou k posezení návštěvníků a vyhlídkou na protější lesy a hladinu koupaliště. Vypracovaná studie doporučovala ponechat rybník Dubina pro stanování trampů, v lese vybudovat hygienické zařízení, pro bezpečnost koupajících se vytrhat pařezy ze dna rybníka a zrušit chov ryb.

Odhadované investiční náklady činily cca 15 miliónů Kč.

Do „Údolíčka“ se nakonec rozšířila ZOO Dvůr Králové n. L. a velkolepé plány na rekreační oblast zůstaly jen na papíře.

Možná, že s přibývajícími horkými léty se otázka důstojného koupání u nás znovu obnoví.

*Podle obecní kroniky zpracovala
Pravoslava Morávková*

U sv. Jána

Na fotografii asi z roku 1910 jsou boží muka s Janem Nepomuckým, nákladná a umělecky hodnotná barokní socha. Nepodařilo se zjistit, kdo a kdy ji nechal postavit. Koncem 20. let minulého století prodala obec toto místo nově vzniklé Československé církvi husitské pro stavbu sboru, když předtím místní radikálové sochu značně poškodili jako symbol katolické reformace. Před stavbou sboru byl pomník snesen a nikde není záznam o tom, jak bylo s tímto torzem naloženo. Umělecká hodnota odstraněného díla byla a je nedozírná, usuzovalo se, že je z dílny

sochaře Pacáka. V pozadí vlevo dosud stojící zmodernizovaný dům (Zdeněk Mencl), vpravo Národní beseda, místo kulturního vyžívání občanů (hostinec, hasičská základna, divadlo, schůze spolků aj.), která byla zbořena v 90. letech minulého století, nyní je zde dětský koutek.

Vladimír Hlavatý

Redakční poznámka:

Sochařská rodina Pacáků působila v širokém okruhu východních Čech (Litomyšl, Pardubice, Polička, Opočno) v 18. století. Jiří Pacák je autorem sousoší sv. Floriána u Žirče.



Foto: archiv autora

Fotografie se záhadou

Tento snímek je převzat z okénkové pohlednice, která byla vytisknuta před rokem 1914. Pravdou je, že v tomto hostinci byla umístěna první služebna „C. a K. pošty“, kde prvním třemešenským poštmistrem byl hostinský Antonín Šulc, zakládající člen Sboru dobrovolných hasičů (SDH). V jejich kronice je ale zapsáno: „13. 7. 1914 o 11. hodině dopolední hrom udeřil a od blesku chytil hostinec pana Šulce Antonína „Na poště“. Tři hodiny trval velký oheň při prudkém dešti a bouři, hořely velké zásoby píce, vznikla velká škoda, zůstaly stát pouze zdi. Při hašení utrpěl úraz náš člen Brdička František ml., obuvník, obdržel pojistnou částku 31 korun. Pro silnou bouři v okolí musely sousední sbory zůstat doma“. A ještě předtím v roce 1910 se tam dočteme: „Dne 23. 1. se konal společenský ples v hostinci „Na poště“ u našeho člena Šulce A. za hojné účasti obecnstva, naši členové měli vstup volný, výtěžek 46 korun“. A záhada je právě v tom, proč v popisce je uveden „Hostinec p. Erbena“. A přitom foto bylo pořízeno nejspíš v roce 1910, protože dům u „Josífků na schůdkách“ je ještě bez přístavby domu jeho bratra. (Pro doplnění: 8. X. 1919 se naši členové v hojném počtu zúčastnili pohřbu zakládajícího člena SDH, hostinského a poštmistra v. v. Antonína Šulce (kronika SDH).

Zdalo se, že stoletá záhada nebude už nejspíš objasněna. Ale po nahlédnutí do Erbenovy rodinné kroniky se dovídáme: „Podle vyprávění p. Jos. Síbra ze „staré školy“, jenž ten den pracoval jako zedník (později KONZUM) na Alejích na domě u Luňáků, se najednou před polednem nad Třemešnou objevil hrozivý mrak, z něhož jednou s bleskem uhodilo a rovnou do „staré hospody“ a ta celá vyhořela.



Byla postavena hodně do silnice a stála naproti Neužilovým/Sixtovým/Šmídovým. Spáleniště odkoupil za peníze vydělané v cizině od rodičů své ženy (Šulcových) Jan Erben. Ten utekl z Mexika, obávaje se o život, po vypuknutí občanské války v roce 1910 a měl původní záměr postavit novou hospodu na stejném místě, to však nebylo úřady povoleno. Každý kámen ze spáleniště, i přes příbuzenské vztahy,

byl drazé zaplacen, a byl použit na stavbu nové hospody čp. 50 (zatím bez verandy) na místě, kde bylo kamenité údolí. S pracemi bylo započato ještě v roce 1914. O několik let později byla část pozemku vykoupěna pro napřímení a rozšíření silnice, spodní část zahrady zakoupila firma Baťa pro stavbu své provozovny. A ještě níže nad srázem k potoku byla postavena dřevěná trafika.

Záměr navrátního se Jana Erben postavit modernější hostinec si nejspíš fotograf a editor chybně vyložil jako vlastnictví. Po vytisknutí pohlednic se již chyba nedala opravit, a tak ty byly jako kuriozita dány do prodeje i s chybou. A teď už víme, že hospodu „Na poště“ vlastnil až do vyhoření pan pošt-mistr Šulc. A je po záhadě.

Vladimír Hlavatý

Dům u Pacáků

Při pohledu na tento snímek budou asi ti mladší chvíli hloubat ve své mysli, odkud je. Ano, je to Pacákův dům čp 183 (nyní bytovky OÚ), v němž mnoho let JEDNOTA provozovala textilní prodejnu, sortimentem i tržbami vyhlášenou v celém okolí. Foto bylo pořízeno v době, kdy se po dodávce zboží, za účasti členů dohlížecího výboru,

stávaly fronty nejen v době předvánoční, ale i během roku. Nakupující si už ani nestěžovali, sehnat něco kloudného se bez fronty neobešlo. A lidé byli i tak spokojeni, že potěší své blízké třeba tepláky, spodním prádlem či svetry, i z teplých ponožek měli obdarování radost. Foto grafováno o vánocích v roce 1962.

Vladimír Hlavatý



Na návsi

Na návsi v BT (1906) - na tomto obrázku čtenáře nejspíš upoutají malebné dřevěné chalupy (už jinde zmiňovaný „betlém“) s doškovými střechami. A potok Netřeba s jednoduchými mostky pro přechod. O snímku se dá říci, že byl pořízen koncem zimy, v předjaří, v potoce protéká hojnost vody z tajícího sněhu a je nejspíš neděle, protože svátečně oblečené ženy jdou do kostela. Obyvatelé chaloupek pózuji gymnazijnímu profesoru ze Dvora králové, aby je zvětšil svým deskovým fotoaparát. Fotografování na venkově, to byla tehdy událost. A i husy po ranním osvěžení v potoce mu rády zapózovaly. Potok nebyl ještě zregulovaný, i když už dlouho tek

v novém, jemu přiděleném korytu. Podél prašné silnice je vysázeno stromoví, nejspíš jabloně a švestky, jejichž na podzim prodané plody každý rok přinášely zisk obecní pokladně. Vlevo je zděný Blažkův dům, kde o nějaký rok později, měl drogerii „U bílého anděla“ pan Jára Potměšil. Jinak obecní prostranství je prázdné, nezastavěné. Na druhé straně, na levém břehu potoka se tulí jako ptáčata ty krásné třemešenské dřevěnky (první je švec Pavlíček, pak Doubravovi, dále Šolc/Kirsch a Aninka Kolářová. Za silnicí je pak chalupa Sixtových/Dalibaba a za ní vykukuje věž kostela sv. Jakuba. Šťastní to lidé, kteří v té době žili.

Vladimír Hlavatý



Foto: archiv autora

Třemešenský betlém

Ano, tento snímek (foto pod článkem) z roku 1910 je třemešenský, zachycuje přemostění Netřeby u „tešnovské křižovatky“ a je ze začátku stavby přehrady v Tešnově. Nevěřící přesvědčí, že skutečně během stavby byla obec se stavenišťem propojena polní drahou. Stavební materiál byl na nádraží v Bílé Třemešné dopravován po železnici, tady byl přeložen na bytelné formanské vozy (viz obr.), zvláště k tomu účelu vyrobené. Následně byl koňským záprahem svezem na překladiště ve středu obce (viz foto), přeložen na vozy polní drážky a opět s koňským záprahem dopraven až na staveniště (snad měla být na Kamenci výhybna). Pro sedláky, vlastníci koňské potahy, to bylo jistě finančně výhodné přilepšení k jejich hospodaření.

Všimněme si krásných dřevěných chalup, kterých bylo v Bílé Třemešné v té době bezpočet (vlevo Sixta/Dalibaba, vpravo Kolářovi-Aninka). Jen chaloupka naproti odolala zubu času a současný majitel pan Borovský o ni vzorně pečuje. Však i ona byla v ohrožení, když se asfaltovala silnice z Tešnova do Bílé Třemešné. Toto seskupení několika výrazných dřevěnek bylo turisty nazýváno „Třemešenským betlémem“.

Vladimír Hlavatý

Hokej 1960

K hokejovému zápasu dospělých mužů Hořeňáci-Doleňáci došlo po předchozím vzpomínání na klukovská léta u piva. Řevnivost dávných rivalů, nyní otců rodin, byla stejná, jako za dětství. Slovo dalo slovo, že se ukáže, kdo je lepší. Byly sestaveny týmy, hasiči se postarali o ledovou plochu, Sokol sehnal a půjčil dresy, Červený kříž dodal samaritány, udělala se propagace a díky mrazivé



Foto: archiv autora

zimě se soupeři mohli utkat. Stalo se tak v lednu 1960. V tu neděli za slunečného počasí přišly na sokolské kluziště spousty diváků, každý, aby podpořil ty své. Byl to „sranda hokej“, při kterém se pobavili jak hráči, tak především diváci. Už si nevzpomínám, jaký byl výsledek, ale dohodli se na odvetě. Po zápase hrála reprodukováná hudba, podávalo se občerstvení, nechyběl čaj s rumem ani svařák. Někteří vydrželi hodnotit zápas až do setmění. Ještě dlouho potom se hovořilo o tomto humorném utkání a občané vzpomínali na hezky prožité sportovní odpoledne. K odvetě nejspíš nedošlo, protože obec měla v plánu jiné aktivity. Na horním snímku je tým Doleňáků (foto Hořeňáků nebylo k dohledání), stojící: Josífk (z Rumunska), Vopršálek (cestář), Popovič, Matouš, Tomeš; klečící: Plecháč Alois, Chudoba, Krejčí, Chromý, Voňka Fr., Šimek (železničář).

Spodní foto: Voňka Fr., Chromý (dopuje), Matouš, Šimek, drogistka Potměšil, zdravotní sestra Matěchová.

Vladimír Hlavatý



Foto: archiv autora

Pár upřesnění o nejstarších stavbách v naší obci

Jak se zdá, některé mylné informace jsou asi neznámé a dnešní informační možnosti je ještě posilují...

Kdo např. hledá informace o třemešenském římsko-katolickém kostele sv. Jakuba, najde už na mnoha místech, že byl postaven v románském slohu. První zmínka o Třemešné je sice z r. 1238, kdy se tak u nás ještě stavělo, ale v pomalu osídlovaném Podzvičinsku vznikly kamenné románské kostely jen ve Dvoře Králové a v Lanžově. A náš

kostel sv. Jakuba je poprvé zmiňován až v letech 1370 a 1384, tedy už gotický. Následovala renesanční úprava v r. 1578 na paměť smrti rytíře Budivoje Třemešského, doložená náhrobním reliéfem na boku kostela. A nakonec barokní přestavba v r. 1680, s erbem rodu Schaffgotschů z r. 1691 a typickou cibulovitou bání, zjednodušenou v r. 1845 na dnešní osmiboký jehlan.

Souběžně jsou dost rozšířené i zmínky o třemešenské empírové

faře. Ve skutečnosti je ale fara starší, z r. 1771, s čistě barokní mansardovou střechou a řadou zachovaných vnitřních prvků. Oba tyto omyly se různě opisují nejméně 80 let, od zápisu v Pamětní knize v r. 1936...

K podobným omylům svádí i zdánlivě jasná čísla popisná. Jako jedna z nejstarších staveb bývá proto zmiňováno čp. 2, panský hostinec U Koruny (dnes dům Kholových). Dokud stál třemešenský zámek čp. 1, byly ale parcely U Koruny i U Kaiserů ještě nezastavěné a čp. 2 měla myslivna u zámku. Až po jeho zboření v r. 1865 přešlo čp. 1 na myslivnu a volné čp. 2 pak dostal právě postavený panský hostinec. A někdy číslo cestovalo ještě dál: ze zbořené budovy bělidla (u dnešních Zvičinských lahůdek) se čp. 3 přestěhovalo dokonce až mezi faru a viadukt...

Petr Mlejnek



Foto: archiv autora

Základní škola a Mateřská škola
prostor pro vaše děti

Bílá Třemešná

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ



AKTUÁLNÍ INFORMACE
str. 2

JAZYKOVÉ POBYTY
str. 4-5

SOUTĚŽNÍ ÚSPĚCHY
str. 7-8



Kontaktní informace.:
Bílá Třemešná 313,
544 72 Bílá Třemešná
IČ: 750 15 366
www.zsbt.cz,
tel.: 499 396 321

Zápis do 1. ročníku ZŠ

Zápis dětí do 1. ročníku ZŠ pro školní rok 2016/2017 se bude konat v 27. 1. 2016 od 13 hod.

Zapsány budou děti narozené od 1. 9. 2009 do 31. 8. 2010, tedy děti, které do 31. 8. 2016 dosáhnou věku 6 let.

S sebou k zápisu přineste:

- 1) rodný list dítěte,
- 2) občanský průkaz zákonného zástupce,
- 3) vyplněnou žádost o přijetí nebo žádost o odklad školní docházky,
- 4) vyplněný dotazník pro rodiče žáka,
- 5) příp. soudní rozhodnutí (pokud se jedná o dítě z neúplné rodiny nebo dítě svěřené do péče jiné osobě).

Inovace jsou základem rozvoje školy - rok 2015

MŠ 500 tis. Kč – přechod z vytápění elektřinou na plyn.

ŠD 100 tis. Kč – výměna oken a dveří v budově ŠD.

ZŠ 250 tis. Kč – výměna vchodových dveří a nová učebna.

Zlepšení společných prostor:

- nové herní prvky na zahradách školní družiny a mateřské školy,
- teplotní čidla v učebnách regulují teplotu vytápění,
- sedací vaky slouží k relaxaci.

Plány pro rok 2016

ZŠ – koncem ledna proběhne zápis do budoucího 1. ročníku školního roku 2016/2017. Opět očekáváme počet okolo 30 žáků, jsme připraveni uspokojit poptávku všech rodičů, při počtu nad 30 žáků budeme pūlit ročník. V této souvislosti plánujeme navýšení kapacity školní družiny na konečných 75 dětí (pro vyšší počet není prostor).

MŠ – od září 2016 bude navýšena povinná školní docházka o 1 rok

Počet žáků naší školy rok od roku roste



Foto: Z. Haman

ZŠ - V září 2015 do základní školy nastoupilo 186 žáků z Bílé Třemešné, Třebihoště, Dolní Brusnice, Zábřezí-Řečice, Horní Brusnice, Mostku a Dvora Králové n. L.

ŠD - Služeb školní družiny využívá již 70 dětí zejména z 1.-3. třídy, podařilo se navýšit kapacitu o 2 místa (navýšení kapacity blokuje krajský

úřad z finančních důvodů, v roce 2012 to bylo pouhých 45 míst).

MŠ - Do mateřské školy nastoupilo 65 dětí z Bílé Třemešné, Dolní Brusnice a Doubravice.

Zájem rodičů o naše školy nás těší.

Organizace je funkčně rozdělena do 5 úseků (MŠ, I. st. ZŠ vč. ŠD, II. st. ZŠ, ŠJ a ekonom.-správní úsek), celkem cca 30 pracovních úvazků. Děti a žáky vzdělává 23 pedagogů, v plánu je nasazení 2-3 asistentů pedagoga, školního psychologa a vrátného.

Hospodaření

S koncem kalendářního roku se blíží i roční finanční zúčtování – rozpočet organizace překročil v 2015 hranici 16,5 mil. Kč (stát 10,8 mil. Kč, obec 3,5 mil., dotace EU 1,5 mil. Kč, ost. zdroje 0,6 mil.

Byli jsme úspěšní v soutěžích i v realizaci dotačních projektů

Loňský rok byl bohatý na školní akce a soutěže, jejich výčet je poměrně dlouhý (viz web). Za připomenutí stojí účast našich žáků v krajských kolech olympiád či republikových soutěží, účast v soutěži Matematický klokan či jazykový pobyt v Anglii. Zasluhu mají jak pedagogové, tak i sami žáci.

Dotační projekty – podařilo se získat finanční prostředky z EU na podporu výuky jazyků, čtenářské gramotnosti, jazykové pobyty,

vybavení školní dílny a techniku (tablety). Rozvojové projekty školy finančně podpořily spádové obce naší ZŠ. Děkuje.

Rozvoj organizace – byla vypracována strategie rozvoje, ekonomická analýza a návrh řešení, se kterým bylo seznámeno zastupitelstvo obce Bílá Třemešná. Zřizovatel schválil rozšíření MŠ, o rozvoji ZŠ rozhodne do konce února. Je třeba vyřešit nedostatek prostor pro šatny, odborné učebny a zázemí.

venosti odborných učeben a kroky vedoucí k zpříjemnění pobytu žáků ve škole (estetický dojem, nové vybavení).

Další informace o škole naleznete na jejím webu www.zsbt.cz nebo na vývěsce u obecního úřadu.

Třemešenská škola žije!

Emil Kudrnovský,
ředitel

Republikové finále talentové soutěže Zlatý oříšek zná své vítěze

Eliška Cermanová a Bětka Teperová zvítězily v republikovém finále talentové soutěže Zlatý oříšek!

4. října proběhlo v Hankově domě ve Dvoře Králové nad Labem krajské finále talentové soutěže Zlatý oříšek. Naše škola měla v tomto finále hned dvojí zastoupení - Pepu Zivra a duo Elišku Cermanovou a Bětku Teperovou. Všem třem našim soutěžícím se vystoupení moc povedlo, proto jsme netrpělivě čekali na vyhlášení výsledků.

Z postupu našeho dua - Elišky a Bětky do republikového finále jsme měli obrovskou radost. Děvčata předvedla vynikající výkon. Vypadalo to, že tréma zůstala v zákulisí a děvčata si své vystoupení přijela užít.



Foto: archiv školy

Postup do republikového finále Zlatého oříšku s sebou nese mnoho nových zkušeností a zážitků. V sobotu 14. 11. si Eliška s Bětkou vyzkoušely, jaké to je před kameramanem Nadace Zlatého oříšku vyprávět o sobě a svých zálibách, úspěších a aktivitách, v pondělí 23. 11. pak přijeli zástupci televizní stanice ČT1 natočit s děvčaty medailonek, který byl odvysílán 1. 1. 2016 na ČT1.

V neděli 6. 12. 2015 se pak do Brna sjelo 30 nominovaných dětí z celé naší republiky, které se proboujaly do finále soutěže Zlatý oříšek. Ve studiu České televize se všechny

postupně představily a předvedly to nejlepší ze své činnosti. Na úplném konci natáčecího dne si deset nejúžasnějších a nejtalentovanějších z nich převzalo od zástupců ministerstev školství a kultury cenu nejvyšší – sošku ptáčka se zlatým oříškem v zobáčku a šek na částku 10 000 Kč. Jsme velice rádi, že Bětka Teperová a Eliška Cermanová zvítězily v této soutěži a zařadily se mezi nejúspěšnější děti v republice.



Foto: archiv školy

Ráda bych uvedla jen střípek z toho, za co děvčata získala své ocenění. Soutěžila pod názvem JSME TÝM v oboru charitativní činnost, tanec, recitace, literární činnost, výtvarná činnost, lidové tradice. V taneční soutěži Dvorská jednička v kategorii duo holky získaly dvakrát 1. místo se skladbami Jing a Jang a Hra na honěnou a 1., 2. a 3. místo v kategorii kolektiv. Vynikající 5., 6., 8. a 12. místo v republikovém finále pohybových skladeb Česko se hýbe v kategorii kolektiv. V soutěži dětských recitátorů Dětská scéna postoupily do republikového finále a krajského kola soutěže. Eliščina literární práce byla zařazena v republikovém finále soutěže Komenský a my mezi 20 nejlepších v ČR. Několik let se účastní tříkrálové sbírky, misijních nedělí, navštěvují seniory v Domově důchodců, moderovaly

Den pro Daníka

Obecní úřad Zábřezí - Řečice ve spolupráci s naší školou, okolními školami, organizacemi a sponzory uspořádal dne 11. 11. v Hankově domě benefiční akci Den pro Daníka. Součástí akce byla celodenní prodejní burza darů od jednotlivých sponzorů.

Děkujeme naším jménem i jménem Daníkovy rodiny Vám všem, kteří jste podpořili benefiční akci Den pro Daníka. Den pro Daníka byl pro Daníka, ale zároveň to byl nádherný den o Vás všech, kteří dáváte Daníkovi šanci poprat se s osudem. První měsíc terapie ukázal, že je šance posunout Daníka dál. Díky finančním prostředkům, které se podařilo na účet 272369282/0300 získat (cca 300 000 Kč), může Daník pokračovat v terapii více než jeden rok. A my už mu můžeme jen držet pěsti.

Více informací na www.terapie-prodanika.cz.

Dana Rejlová



Foto: archiv školy

Baseballová roadshow

Jednou z mnoha odměn za naše loňské úsilí a snahu v projektu Sazka Olympijský víceboj se stala úžasná baseballová show v podání české baseballové špičky. V pátek 13.11 k nám do školy zavítala část české baseballové reprezentace, aby představila dětem tento sport. Během dvouhodinového programu si děti prošly pěti stanovišti, na kterých si prakticky vyzkoušely odpal, nadhazování míčku na přesnost i rychlost a přihrávky. Tato ochutnávka pro někoho dosud nevyzkoušeného sportu v dětech zanechala touhu věnovat se sportu pravidelně, což není nesplnitelné. Jako dárek jsme obdrželi baseballový set s dvěma tréninkovými pálkami, třemi míčky, rukavicí, metami a už trénujeme v rámci tělesné výchovy.

Jana Kňourková

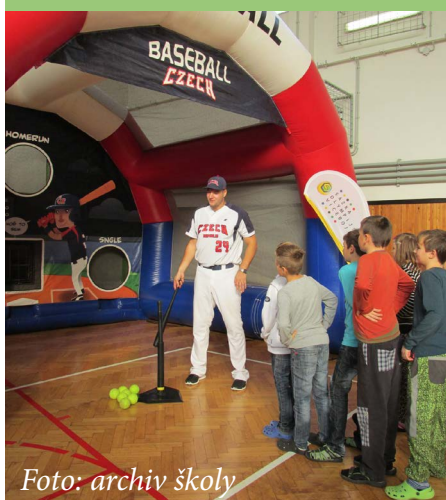


Foto: archiv školy

Slavnostní vyhlášení soutěže Matematický Klokánek

16. září byli v Hradci Králové slavnostně oceněni nejlepší řešitelé soutěže Matematický Klokán. Naši školu reprezentoval Josef Zivr ze 4. třídy, který úspěšně vyřešil všechny úlohy a získal tím prvenství v celorepublikové matematické soutěži.

Dana Rejlová

benefiční akci „Den pro Daníka – pomáháme pětiletému chlapečkovi chodit a mnoho dalších aktivit a ocenění. Svou činností by rády dosáhly toho, aby se lidé více smáli a pomáhali si.

Zlatý oříšek vyhledává a všestranně podporuje aktivní, nadané a úspěšné děti České republiky. Vyvrcholení soutěže je tradičně zakončeno televizním a rozhlasovým finále, které každoročně na Nový rok vysílají Česká televize a Český rozhlas.

Průběh soutěže

Z přihlášených dětí a kolektivů sestaví komise složená z odborníků nejružnějších oborů 30 nominovaných kandidátů z celé České republiky. Tyto děti a jejich rodiny navštíví osobně zástupci Zlatého oříšku, kteří kromě fotografie pořídí i video vizitku každého nominovaného. Následně zasedne výběrová komise, která vybere 10 vítězů, a to tak, že každý její člen dostane 10 hlasů, které rozdělí po jednom hlase mezi nominované. Deset dětí



Foto: archiv školy

s nejvyšším počtem hlasů získá v závěru slavnostního televizního finále v České televizi Zlatý oříšek. Výběrovou komisi tvoří jednak členové odborné komise a jednak zástupci ministerstev kultury a školství, médií, sponzorů a dalších institucí.

Pro všechny nominované děti však Zlatý oříšek vyhlášením 10 vítězů nekončí. Po slavnostním odvysílání pořadu Zlatý oříšek udělují své ceny i naši partneři v navazujících soutěžích.

Dana Rejlová

Jazykově vzdělávací pobyt v Anglii

Výběrový zájezd pro 20 žáků naší školy se uskutečnil v termínu 7. – 13. prosince. Na týdenní dobrodružství za poznáním a prohloubením znalosti anglického jazyka, kultury i tamní kuchyně jsme se s velkým očekáváním vydali v pondělí 7. prosince autobusem se společností Student Agency. Z dětí sršela radost a nedočkavost, ale trochu i strach z neznámého. Dveře autobusu se zavřely a s máváním na doprovod jsme odjížděli vstříc novým zážitkům.

Cesta byla dlouhá, náročná a i s plavbou na trajektu trvala bezmála 27 hodin. Do přístavního městečka Ilfracombe, které se nachází v jihozápadní Anglii v hrabství Devon, jsme dorazili

v odpoledních hodinách a po krátké procházce městem si pro nás začaly přijíždět hostitelské rodiny. K mému překvapení se na dětských tvářích neobjevila ani sebemenší známka nejistoty a obav z neznámého prostředí a cizích lidí. Později se také ukázalo, že to ani nebylo třeba, jelikož všechny děti byly velmi spokojeny se svými rodinami, ubytováním a jídlem. Ano, bylo tam chladněji, ale to je Anglie.

V následujících dnech byl program celkem stabilní. Dopoledne děti navštěvovaly jazykovou školu Channel School of English, kde se snažily zužitkovat své dosavadní znalosti z angličtiny a přidat k nim i mnoho nového. Děti absolvovaly

celkem 9 lekcí a na konci kurzu obdržely certifikát.

Odpolední aktivity a výlety byly ve znamení poznání okolních měst a nejhezčích míst. Navštívili jsme například národní park Exmoor, menší malebná městečka Lynton a Lynmouth i větší město Barnstaple s půvabnou pěší zónou plnou krásných obchůdků, z kterých sálala vánoční atmosféra. Zhruba dvouhodinového rozchodu děti využily zejména na nákupy vánočních dárků.

Okouzujícím místem byla také rybářská vesnička Clovelly protkaná strmými uličkami a zákoutími. V této vesničce jsme se přenesli o pár století zpět, protože místo aut se zde vše dopravuje na dřevěných vozících připomínajících sánky. Poslední den jsme strávili v Londýně. Během celodenní pěší procházky po městě jsme viděli Westminster Abbey, Houses of Parliament, Big Ben, Whitehall, Buckingham Palace, Trafalgar Square, Piccadilly Circus a Covent Garden.

S večerem se nám Londýn ukázal v celé své kráse. Úžasná podívaná po nasvícených budovách, mostech a dalších objektech uchvátila snad každého. Završením našeho londýnského putování byla plavba po Temži k O2 aréně, kde na nás už čekal autobus. V noci jsme se nalodili na trajekt, který se tentokrát vlivem vysokých vln pořádně houpal. Houpaním však ukolébával nejednoho člena naší skupiny.

V neděli večer jsme dorazili do Bílé Třemešné sice unaveni, ale šťastni, že se vše obešlo bez problémů a my si odnášíme jen krásné vzpomínky, cenné zkušenosti a určitě i nadšení z intenzivního používání angličtiny. Po celý týden se všechny děti chovaly slušně, navzájem si pomáhaly a byly si oporou nejen při překonávání jazykové bariéry, ale i v těžkých stýskavých chvílích. Velká pochvala!

Díky všem účastníkům, bylo to s vámi skvělé a nezapomenutelné! Tak zase příště...

Jana Kňourková



Foto: archiv školy

Není těžké utratit 50 000 Kč!

Určitě si všichni vzpomenete na nezapomenutelný zážitek z celoročního soutěžení v Olympijském víceboji, kde jsme vyhráli na plné čáře a odnesli jsme si tak šek na pěknou sumu.

Na slavnostním předání v Praze v sídle Českého olympijského výboru jsme obdrželi šeky do obchodu Intersport, kde se může zakoupit prakticky cokoli pro potřeby školní tělesné výchovy. Šeky jsou již téměř vyčerpány a naše nářadovna je naopak posílněna novými pomůckami.

Jana Kňourková



Foto: archiv školy

Sběr starého papíru

Poslední říjnový týden se uskutečnilo 1. kolo soutěže ve sběru starého papíru. Všechny třídy bojují i letos o putovní pohár. Po sečtení všech údajů změnila trofej majitele. Nyní ho mají ve své třídě vystavený minimálně do jara čtvrťáci, kteří dokázali nasbírat v průměru 89 kg na žáka.

Celkově se v tomto kole podařilo sebrat 7 153 kg. Tímto množstvím jsme zachránili přibližně 120 stromů před pokácením. Všem dětem pak bude tento ročník sběru připomínat atletická sada, která byla z financí za sběr zakoupena.

Miluše Senetová

Projekt Edison aneb týden plný angličtiny

Ve dnech 5. – 9. 10. do naší školy zavítalo šest vysokoškolských studentů z cizích zemí (Timi, Dipak, Julia, Mariam, Nilo a Aline), aby nám v anglickém jazyce představili svou zemi, kulturu, zkrátka tak trochu jiný život, než na který jsme zvyklí my.

Tento projekt společnosti AIESEC

spojuje mladé lidi odlišných kultur a pomáhá prolomit mezikulturní bariéru. Cílem a vizí projektu je vzájemná tolerance a společenské soužití české společnosti s jinými národy, vzájemné porozumění, snaha odbourat předsudky a stereotypy, a v neposlední řadě oživení výuky. Je to i prostředek, jak u dětí

Rozsvícení vánoční výzdoby v obci

Počátek adventu je pro naši školu již tradičně spojen s hudebním vystoupením při příležitosti rozsvícení vánoční výzdoby v místním parku. Ten však ožil již dopoledne, kdy se v něm postupně vystřídaly všechny třídy (školy, školky i družiny), aby ozdobily svůj stromek vlastnoručně vyrobenými ozdobičkami. Ani letos nechyběl betlém s Marií a Josefem.

Miluše Senetová



Foto: archiv školy

zvýšit zájem o cizí jazyky a vyzkoušet si angličtinu v praxi.

Během celého týdne studenti navštívili se svým programem 4. – 9. třídu. Každá třída měla celkově 6 bloků. Každý student měl trochu jiný přístup a styl předávání informací. K tradiční prezentaci si studenti připravili i tanečky, kouzlení, kreslení a další zábavné aktivity. Po výuce studenti odcházeli do svých hostitelských rodin, kde o ně bylo královsky postaráno. S rodinami

podnikali spoustu aktivit a výletů. Tímto bych chtěla poděkovat všem rodinám, které se do projektu zapojily a celý týden se hezky staraly. V pátek jsme společně uspořádali rozlučkový večírek na školní zahradě, grilovali maso za pomoci masterchefa Míly Senetové, předali si dárečky na památku, zazpívali si, oslavili Dipakovy narozeniny a užívali si poslední společné chvíle.

Jana Kňourková



Foto: archiv školy

Školní kola olympiád z českého jazyka a dějepisu

Na přelomu listopadu a prosince se uskutečnila školní kola olympiád z českého jazyka a dějepisu, z nichž vzešli nejen vítězové, ale hlavně také naši reprezentanti v okresních kláních, která se uskuteční v lednu a únoru. Obě soutěže čítaly přes dvanáct účastníků. Zajímavostí nebo možná trendem poslední doby je, že většina soutěžících z dějepisu se sešla i na stejném klání z českého jazyka, dokonce i jména vítězů se v některých případech shodují. Na jednu stranu to svědčí o faktu, že máme na naší škole skutečně nadané jedince, na stranu druhou můžeme říci, že dostatek „mozků“ je zkrátka omezen. Budme však rádi i za to, co máme.

Olympiáda z dějepisu nese v letošním roce téma Lucemburkové na českém trůně se zaměřením na život a dílo Karla IV., od jehož narození si budeme na jaře připomínat

už 700 let. Podle toho také vypadaly jednotlivé úkoly. S nástrahami tohoto kola si nejlépe poradila trojice soutěžících, jež nás v lednu bude reprezentovat na okresním klání v Hostinném. Jedná se již o naše osvědčené reprezentanty. Na bronzové příčce se totiž umístil Jenda Horák, teprve žák sedmého ročníku, který stále patří mezi ty nejmladší, a tak nás může ještě dlouho těšit svými výsledky a porcí vědomostí. Stříbrné místo patří našemu loňskému úspěšnému reprezentantovi Ondřeji Petržíkovi, který to vloni dotáhl až na třetí místo v krajském kole v konkurenci těch nejlepších gymnazistů. Konečně vítězkou se stala Káťa Klimešová, stejně jako Ondra i ona již navštěvuje devátý ročník a zúročuje své mnohaleté zkušenosti. Letos vyhrála nejvyšším možným výsledkem, věděla totiž úplně všechno.

Stejnomená soutěž z našeho mateřského jazyka je již dlouhodobě rozdělena na dvě části. Aby byl její řešitel úspěšný, musí ovládat obě poloviny. Mluvnická část obsahuje hru s jazykem, kde je zapotřebí především důvtip, sečtenost, velká aktivní slovní zásoba a logické myšlení. Naopak často proklínaný pravopis se tu nezkoumá. Letos se jednotlivé úkony věnovaly jídelníčkům v restauracích. Slohová část se musí vejít do předem daného počtu řádků a musí splňovat formální i obsahové náležitosti zadaného útvaru. Ve školním kole děti psaly úvahu na stravovací téma. Hodnocení této olympiády bývá velmi subjektivní, zejména stylistická část. Navíc řada účastníků vynikla v jedné části, ale v té druhé naopak neuspěla vůbec. Přesto se dvoučlenná odborná porota ve složení Mgr. Poživilová a Mgr. Lux shodla

na vítězích, z nichž první dva nás budou reprezentovat začátkem února v Trutnově. Třetí stupínek patří Jendovi Horákovi, který je tak prvním náhradníkem. Druhé místo obsadil žák osmého ročníku Jára Kubů a vítězem se s dostatečným náskokem stal Ondra Petržík.

Přeji všem našim reprezentantům

Halloween

Rok se s rokem sešel a konec října byl opět ve znamení Halloweenu. My si tento anglosaský svátek připomínáme jen okrajově – v hodinách anglického jazyka, v pracovních činnostech výrobou dekorace, nebo vydlabáváním dýní, ve výtvarné výchově tematickou malbou či kresbou. A opět jsme při této příležitosti vyhlásili soutěž „O nejodpornější halloweenskou dobrotu“. Pravidla jsou jasná - výrobek musí být na pohled opravdu nechutný, nicméně požitelný. A nutno podotknout, že fantazie

v okresních kolech příjemně strávenou přípravu, hodně štěstí na otázky a úkoly, dostatek trpělivosti a žádný stres. Zároveň jim děkuji, že svými vědomostmi a dovednostmi šíří dobré jméno naší školy. Jen houšť takovýchto žáků.

Jiří Lux

a představivost co do odpornosti a nechutnosti rodičům, prarodičům, tetám a známým opravdu nechybí. Těžko říct, kde nápady čerpají, ale výrobků se sešlo zase více než vloni a odborná porota (rozumějte asi 120 dětí) měla vsutku zamořanou hlavu, co označit a vybrat za to nejvíce odporné. Po sečtení všech hlasů byly rozděleny ceny a diplomy (ty si nakonec odnesli stejně všichni zúčastnění) a výtvořky byly společnými silami (opravdu celou školou) snědny.

Miluše Senetová

Po škole na lyže aneb rozlyžuj se před prázdninami

ZŠ a MŠ Bílá Třemešná uspořádala v termínu 11. 1. 2016 – 15. 1. 2016 odpolední lyžařský kurz ve Ski areálu Mladé Buky. Jednalo se o pětidenní výjezdový lyžařský kurz pro začátečníky i pokročilé lyžaře od 5 do 12 let. Náplní kurzu byla skupinová výuka lyžování, kde se menší děti naučily lyžovat a pokročilí lyžaři zdokonalili své lyžařské dovednosti.

Po celou dobu cesty byly děti v doprovodu jedné paní učitelky ze ZŠ, jedné z MŠ a paní vychovatelky, během výuky se o ně staral tým profesionálních instruktorů. Pro zpeřtření výuky byly k dispozici různé druhy figurek, slalomu a průjezdy.

V Baldově „psí boudě“ bylo pro děti připraveno občerstvení - svačinka a pití. Po zvládnutí zastavení v pluhu a oblouku v pluhu pokračovala výuka na veřejných sjezdovkách. Myslím, že si děti lyžování moc užily a před prázdninami se pěkně rozjezdily. A teď už hurá na sjezdovku do Bílé Třemešné!

Dana Rejlová



Foto: archiv školy

Týden duchů v ZOO

Všechny děti I. stupně se 27. října vydaly na návštěvu do ZOO, která byla v té době duchařsky vyzdobena. Starší děti plnily v ZOO zadané úkoly a odměnou jim pak byl lanový park, ti menší si užívali procházku po ZOO pozorováním zvířat, obdivováním vydlabaných dýní či projíždkou vláčkem.

Prvňáčci měli ZOO navíc ozvláštněnou náhodnou přednáškou v expozici „Svět hmyzu“, dokonce jsme mohli nechat některé exempláře (strašilky apod.) prozkoumávat naše rukávy, čepice a vlasy. Děti byly přímo nadšené a byl to úžasný zážitek, který vlastně možná předčila už jen slámová bitva, kterou vyhlásila paní vychovatelka, a nikdo z dětí se nenechal dlouho pobízet a s nasazením všech sil bojovali.

Halloweenská ZOO byla zkrátka super!

Miluše Senetová



Foto: archiv školy

Hurá na brusle!

Letos to dlouho vypadalo, že ani bruslit nebudeme. Mráz si z nás dělal legraci. Nakonec jsme se ale dočkali. Asfaltové hřiště před školou se proměnilo v krásnou ledovou plochu. Na nic jsme nečekali, oblékli jsme brusle a většina z nás poprvé v letošním roce vyzkoušela pohyb po hladkém povrchu místního kluziště. Šlo nám to výborně. Několik pádů nás samozřejmě potkalo, ale to už k bruslení patří. Kluci hráli hokej, podjížděli jsme branky, udělali jsme si slalomovou dráhu a hráli jsme hry, sbírali míčky, pokoušeli jsme se o různé otočky, skoky a zatáčky. Moc jsme si bruslení užili.

Dana Rejlová

Památkový okruh Dvora Králové

Pokud vás zajímá historie města Dvora Králové nad Labem, zastavte se v městském informačním centru na náměstí T. G. Masaryka a vyzvedněte si průvodce městským památkovým okruhem, stejně tak jako žáci 4. a 5. třídy.

Na trase dlouhé 1,7 km jsme se dostali k historicky významným místům ve městě. Čekal na nás například Pomník Davida hvězda, postavený na místě, kde ještě v 60. letech 20. století stávala Židovská synagoga, či dochované zbytky původního opevnění města ve Valové uličce. Okruh nás zavedl také k Šindelářské věži, ke Kostelu sv. Jana Křtitele, Hankovu domu a k dalším zajímavým místům v centru Dvora Králové.

Dana Rejlová



Foto: archiv školy

Vydejme se za poznáním našeho kraje

Na podzim jsme s dětmi podnikli dva výlety do okolí, jeden literární, do blízkého Miletína, města amatérského divadla, miletínských modlitbiček, a hlavně, což nás z literárního hlediska zajímalo nejvíc, rodného města Karla Jaromíra Erbena, jednoho z našich nejslavnějších romantických autorů. Tam jsme šli pěšky, přes Třebihošť a Miletínské lázně, kde si v kapli mohli žáci 6. a 8. třídy prohlédnout sochu svatého Jana Nepomuckého, která je prý věrnou podobou jiného romantického básníka, Karla Hynka Máchy. Pokračovali jsme po Erbenově naučné stezce, plnili úkoly u jednotlivých zastavení a nakonec si prohlédli rodný domek tohoto básníka, jazykovědce, historika a sběratele lidové slovesnosti. V literární výchově se snažím, aby spisovatelé nebyli pro mé žáky jen jména z čítanky, ale lidé z masa a kostí, se svými problémy, starostmi, radostmi, láskami, úspěchy i neúspěchy, často osobními tragédiemi. Erben se narodil jako jeden z dvojčat, ale jeho bratr Jan

po několika týdnech umírá. Tato rodinná tragédie měla jistě vliv na jeho psychiku. Erben byl od dětství slabý, nemocný tuberkulózou, navíc měl vadu řeči, proto se nemohl stát učitelem, jak si přála jeho maminka. Později se musil vyrovnat se smrtí dvou malých synů i milované manželky. To vše se odráží v baladách slavné sbírky Kytice, z níž i dnešní děti po více než 160 letech od jejího prvního vydání umějí zarecitovat verše. Většina balad vychází z místních pověstí a váže se ke konkrétním místům našeho okolí, se zajímavou, dávnou a tajemnou historií.

Zajímavý byl jistě výlet i pro naše dva nové žáky z Ukrajiny, měli možnost poznat kousek země, kde se rozhodli žít.

Kateřina Poživilová



Foto: archiv školy

Antické umění za humny

Další výlet zas obohatil hodiny estetické výchovy v 9. třídě. Tentokrát jsme vyrazili do blízkého Hostinného, abychom ve výstavní síni (původně dvojloďný kostel) nově zrekonstruovaného Františkánského kláštera obdivovali jeden z vrcholů umění všech dob, antické sochařství.



Foto: archiv školy

Někdo by možná mohl namítnout, že sochy zde vystavené jsou jen sádrové odlitky, což je pravda. Originály (nebo velmi často římské

kopie řeckých soch) jsou v muzeích a galeriích celé Evropy. Mnohdy se jednotlivé části soch nacházejí na různých místech, některé originály jsou zničené nebo jsou považovány za ztracené. Galerie antického sochařství v Hostinném soustřeďuje nejznámější starověké sochy v sádrových odlitcích a rekonstrukcích tak, jak byly nashromážděny dlouholetou sběratelskou činností. Světovým unikátem jsou rekonstrukce soch, vytvořené Wilhelmem Kleinem ve spolupráci s J. V. Myslbekem z fragmentů soch. Galerie nám nabízí možnost vidět poklady řeckého sochařství a něco z římského portrétního umění soustředěné na jednom místě.

Kateřina Poživilová

Spolupráce naší školy s Domovem důchodců ve Dvoře Králové n.L.

Školní parlament připravil pro tento školní rok zajímavý projekt. Jedná se o pravidelné návštěvy našich dětí v Domově důchodců ve DK nL s tím, že jednotlivé akce probíhají pod záštitou vždy jednoho učitele naší školy.

Každý učitel připraví pro naše seniory téma podle svého zaměření, vybere si děti, které k tomuto tématu mají blízko a chtějí se do projektu zapojit. Tímto způsobem můžeme nabídnout zajímavý různorodý program, například vánoční či velikonoční dílničky, přednášky zaměřené technicky, historicky či literárně, společné zpívání, kreslení, výstavy kreseb našich žáků, masopustní veselí či pečení perníčků. Je toho hodně, co děti chystají. Naše první setkání v tomto roce proběhlo 15.10. Děvčata Eliška a Bětka popovídala o naší škole, představila novinky a možnosti naší školy, představila sebe jako garanty projektu.

Druhou akcí bylo uspořádání výstavy dětských prací s podzimní tematikou. Obrázky většinou s krajinnými náměty rozzářily jídelnu v domově důchodců, líbily se a přinesly sem radost.

Třetí akcí v rámci spolupráce naší školy s Domovem důchodců ve Dvoře Králové byla výroba adventních věnců určených k vánoční výzdobě zdejšího interiéru. Akce proběhla za odborné pomoci Zuzany Kubové, která má v tomto oboru vzdělání a řadu let zkušeností. Vedení domova bylo s výrobky žáků 7. třídy spokojeno a využili je na výzdobu dveří a stolů.

Zatím poslední setkání proběhlo v nádherné předvánoční atmosféře. Jednalo se o setkání všech dobrovolníků, kteří nějakým způsobem přispívají k zpestření života našich seniorů.

Děkujeme všem dětem i učitelům, které se do projektu zapojí.

Kateřina Poživilová a Dana Rejlová

Naše školní družina

Jsme prima parta kluků a holek, kteří se po dopoledni plném vzdělávání těší, až začne ta pravá zábava. V příznivém počasí si chodíme hrát ven, kde pořádáme různé akce. V letošním školním roce jsme si užili Velkou kuželkiádu s opravdu skvělou atmosférou a sladkými odměnami. Na Vlastovkiádu jsme se těšili všichni, neboť jsme celý týden pracovali na těch nejlepších modelech papírových vlastovek. Pokud nám počasí nedovolí jít ven, vyřadíme se i u nás v družině, třeba na Čertovském bále, který byl plný malých čertíků.



Foto: archiv školy

Někdy si k nám pozveme i naše rodiče, jako letos na Halloweenský dýchánek nebo na vánoční besídku.

Snažíme se vytvořit příjemné prostředí, v kterém se budou všichni cítit dobře. Družina není jen místo, kde děti přechkávají dobu, než si je někdo vyzvedne, je to mnohem, mnohem víc.

Lenka Žižková



Foto: archiv školy

Malujeme a kreslíme

V letošním školním roce jsme zatím posílali obrázky do dvou soutěží: Barvy podzimu, soutěž pořádaná DDM Jednička ve Dvoře Králové n. L. a do celostátní výtvarné soutěže Celé Česko čte dětem. Zatím známe výsledky první z nich a rozhodně nejsou špatné:

V kategorii 1. – 2. třídy, malba, kresba, získala 1. místo Adélka Rozinková, 2. místo Anička Lašová (1. třída) a 3. místo Eliška Pavelková (2. B)

V kategorii 3. – 4. třídy, malba, kresba, získala 1. místo Aneta Brožková (4. třída) a 2. místo Robin Příbyl (3. třída)

V kategorii 5. – 6. třídy, malba, kresba, byla udělena dvě třetí mí-

sta, patří Jiřímu Příbylovi a Rozálce Kosinové (oba 6. třída)

V kategorii 6. – 9. třída, jiné techniky, zvítězila Bětka Teperová (6. třída), 2. místo patří Sabině Mrázkové (7. třída).

Porota vybírala z 214 prací od 347 autorů.

Po výstavě v Jedničce, která je vždy se soutěží spojena, putovaly obrázky našich dětí na další výstavu. Zářivými barvami podzimu jistě udělaly radost babičkám a dědečkům v Domově důchodců ve Dvoře Králové n. L., s kterým jsme navázali spolupráci pod záštitou našeho žakovského parlamentu.

Kateřina Poživilová

Obrázky našich žáků

Foto: archiv školy



Nela Fořová, 6. třída.



Adam Laš, 2. třída



Daniel Laš, 2. třída



Tereza Žižková, 1. třída.



David Šíl, 8. třída.



Alžběta Teperová, 6. třída.



Eliška Pavelková, 2. třída



Jan Sedláček, 7. třída.



Adéla Janečková, 7. třída.



Jiří Příbyl, 6. třída.

Co se učíme v mateřské škole

V rámci učení dětí v mateřské škole vypracováváme a plníme nejenom výchovně vzdělávací program naší školy, ale snažíme se o jeho obohacení různými aktivitami.



Foto: archiv školy

V oblasti environmentální výchovy vedeme děti k lásce k přírodě a všemu, co nás obklopuje. Učíme děti vnímat krásy přírody, vážit si všeho živého. V průběhu celého roku se děti učí třídit odpadový materiál. V zimním období společně chodíme přikrmovat zvířátka do lesa, pravidelně navštěvujeme ZOO ve Dvoře Králové, kde se děti seznamují s ohroženými druhy.

Na podzim jsme všichni soutěžili v tvoření z přírodnin při akci Domeček pro Křemílka a Vochoomůrku. Krásný program pod názvem Písnička je náš kamarád, který je rozdělený do několika bloků, učí děti formou hudby a povídání hledět na přírodu jako na našeho kamaráda. První díl O ptačím sněmu již úspěšně proběhl.

K dětem patří pohádky, které je učí rozlišovat dobro a zlo, chápat okolní svět a orientovat se v něm. Divadlo Úsměv přináší dětem nejenom poučení, ale i zábavu. Pořady tohoto divadélka začínají být ve škole již tradicí, přináší vždy něco nového. S divadlem souvisí i učení se společenskému chování v kulturních zařízeních, proto také využíváme nabídek z programu Hankova domu ve Dvoře Králové.

Do našich aktivit zahrnujeme také téma dodržování zvyků a tradic. Děti nejočekávanější jsou svátky vánoční, ale také předcházející Barbora či čertovská nadílka. Čertovskou nadílku jsme v letošním roce pojali jako akci nejenom pro děti, ale i pro jejich rodiče. Rozpustilý čertík a rozumný Mikuláš se společně postarali o příjemnou předvánoční atmosféru.

Markéta Jáklová

Zajímavosti z historie naší školy, 3. část

Během protektorátu Čechy a Morava je situace zdejších škol velmi nejistá. Vlivem nových pomnichovských hranic vedoucích bezprostředně za obcí a kvůli válečným událostem klesá počet žáků na historické minimum. V roce 1945 navštěvuje obecnou školu jen 85 žáků a „měšťanku“ ve dvou třídách taktéž pouze 80 žáků. Výuka probíhá dle nacistických nařízení s důrazem na říšské myšlenky a narozeniny a významné činy Adolfa Hitlera. Je zavedena šestistupňová klasifikace a 45 minutová délka vyučovací hodiny. Ředitel obecné školy Václav Rýdl je zatčen gestapem a uvězněn v koncentračním táboře. Školní rok 1944/1945 je v zimě přerušen. Na jaře 1945 pak žáci už jen dochází do místního hostince u Hanušů pro úkoly, později se tam i učí, neboť v jedné školní budově jsou nejdříve ubytovány německé děti coby sirotci,

ve druhé pak má svůj hlavní štáb místní povstalecké hnutí. Během osvobození je postřelen a těžce raněn žák R. Šmíd. Během války dochází i k lehce úsměvným situacím – jako nácvik protiletectvé ochrany se zařazuje úprk žáků do lesa s jejich následným rozptýlením po celé jeho délce. To si dnes jen těžko představit.

Po osvobození se situace mění. Ředitelem obecné školy se opět stává navrátilivší se Václav Rýdl. Stále více se začíná uplatňovat komunistická propaganda. Slaví se narozeniny Stalina, Lenina. 28. 4. 1946 k nám přijíždí vzácná návštěva - Zdeněk Nejedlý – ministr školství a osvěty, pozdější nechvalně proslulý ministr kultury let padesátých. Počet žáků vlivem osidlování pohraničí narůstá a na přelomu let čtyřicátých a padesátých dosahuje opět stovky, co se obecné školy týče. Otevírá se stále více propagandis-

ticky laděných kroužků – traktoristický, Mičurinův. „Traktoristický kroužek v počtu 16 žáků zoral sám 16 ha. Práce na traktoru vychovává chlapce k sebedůvěře, radosti a hrdosti z práce a je nejlepší občanskou naukou.“

Hledá se mandelinka bramborová – tzv. americký brouk, stálá malá úderka pomáhá knihovníkovi, probíhá sbírka na korejské děti postižené válkou i pravidelná politická školení vyučujících. Probíhá sběr textilu, kostí, papíru i bylinek. „Žák Sucharda splnil sběr přesličky na 700 procent.“ Pravidelně se slaví Den armády, svátky dědy Mráze i výročí VŘSR. Žáci se zúčastňují brigád jako třeba přestavby silnice nebo pravidelného úklidu a sběru odpadků.

Z pamětních knih škol v Bílé Třemešné uložených v Okresním archivu v Trutnově vybral Jiří Lux.

Fotografie ze školních akcí

Foto: archiv školy



Podzimní kros.



Basketbalový turnaj.



Jazykový pobyt v Anglii.



První bruslení.



Lyžařský kurz.



Baseballová show.



Mikuláš s čerty a andělem.



Děti z MŠ v ZOO.

- Spolky-

Posvícení - původ a historie

Podle legendy slavil první posvícení Šalamoun, když světil svůj chrám v Jeruzalémě. Každý rok v ten stejný den pak pořádal hostinu pro své přátele na počest vysvěcení chrámu. Jak již tato legenda naznačuje, posvícení byla výroční slavnost, která se slavila v neděli před nebo po svátku světce, jemuž byl zasvěcen místní kostel.

Posvícení bývalo jedním z nejoblíbenějších svátků prostého venkovského lidu, kterým zároveň oslavoval ukončení polních prací. Posvícení v Čechách a hody na Moravě se slavily na podzim,

tedy v období, kdy byl již nový mák do buchet, zásoba čerstvé mouky a vajec, zralé švestky na povídla a vykrmené husy na pekáč, zkrátka ideální doba na posvícení.

Za starých časů se posvícení slavilo téměř v každé farnosti v jinou dobu. Lidé chodili na posvícení konaná v okolních obcích, nejen, aby navštívili své příbuzné a přátele nebo aby něco utržili prodejem různého zboží, ale také proto, že se jim díky této slavnosti naskýtala možnost dobrého jídla a zároveň odpočinku od práce. A tím, jak se lidé bavili, pracovní morálka tr-

pěla. Císař Josef II. chtěl nějakým způsobem sjednotit oslavy v celé zemi, a proto roku 1787 vydal nařízení, kterým lidu nařídil slavit posvícení v jeden čas. Termín stanovil na neděli po svátku svatého Havla. Poslušní poddaní přijali toto nařízení velice nadšeně. Od té doby slavili třetí neděli v říjnu tzv. „císařské hody, nebo také havelské posvícení“ a mimo nich dál i svoje místní posvícení tzv. „naše posvícení“. Úryvek z knihy „Lidové obyčeje a nápady pro šikovné ruce – Podzim“

Dana Pochylá

Naše posvícení v „Mrkvancově“

Stejně jako v loňském roce tak i letos jsme pořádali posvícenský průvod. Jak je zvykem, nechyběla šatla-va pro ty, co neuznávají zákon, pojízdná hospoda s Karlem a Karlem pro hladové a žíznivé, smrták s pohřebáky, pekárenský vozík pana Šáfra s mrkvanci a jinými dobrotami a mnoho dalších atrakcí a masek. Asi největší úspěch měli naši topinkáři, kteří opékali topinky přímo na rozpálených kamínkách. Bráni-ce divákům polechtalo vystoupení „Mužoretů“. Svě poddané přijel ve svém kočáru zkontrolovat dokonce i kníže s kněžnou. K tomu všemu hrála nejen k poslechu, ale i k tanci Podzvičinka.

Po ukončení průvodu na hřišti u Dubiny se účastníci posilnili dobrým jídlem a pitím dle své chuti, aby si poté mohli, když měli zakoupené losy a štěstí, vy-zvednout svou výhru v bohaté tombole. Ti, co nebyli unaveni svou účastí v průvodu, si ještě ve večerních hodinách mohli zatančit a pokochat se pohledem na ohňostroj.



Foto: D. Pochylá

Tímto děkujeme našim členům, obecnímu úřadu, sponzorům a všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě této události. Bez nich by to prostě nešlo, děkujeme a doufáme v další spolupráci.

Na rok 2016 chystáme změnu, včas se vše dovíte, těšíme se na vás.

Dana Pochylá



Foto: D. Pochylá

Důchodci v naší obci jsou aktivní

Klub důchodců Bílá Třemešná a Dolní Brusnice tvoří jednu organizaci. Členskou základnu tvoří 167 členů. Koncem května 2012 ukončil svoji dlouholetou a úspěšnou činnost předsedy pan Jiří Čapek. Novým předsedou se stal pan Zdeněk Verner. Členové klubu důchodců zůstávají věrni tradicím a pokračují v nich. To znamená, že pořádají výlety, kulturní akce, navštěvují s blahopřáním a dárkem občany, kteří slaví významné životní jubileum.

Větší akcí, na kterou se důchodci moc těší, jsou zájezdy k moři – do Caorle v Itálii a do Bašky Vody v Chorvatsku.



Oblíbené jsou též zájezdy do Polska s nákupním a kulturním programem. V posledních letech se konal zajímavý výlet do polského Kowaru (park miniatur) a Jelení Gory.

Vydali jsme se také do Bělé pod Bezdězem, do Liberce a na Ještěd. Loni jsme navštívili výrobní trubiček v Miletíně, zámek v Nechanických a pivovar v Nové



Pace. Loni jsme navštívili také Orlické hory, pevnost Dobrošov a Nové Město nad Metují.

V březnu se koná v Domě hasičů Jarní posezení s hudbou Duo Arnika, tancem, občerstvením a tombolou. Podobnou akcí je Mikulášská zábava v prosinci.

Rádi navštěvujeme divadelní představení v Jaroměři, vloni to bylo představení Dívčí válka od F. R. Čecha. Pravidelně se jezdí do Jaroměře na koncerty Orchestru Václava Hybše.

Naším přáním je, aby se do akcí zapojovalo co nejvíce důchodců. Informace o připravovaných akcích najdete ve skřínce klubu důchodců u pošty. Přijďte mezi nás, přijímáme rádi nové členy.

Irena Zárubová

STŘEMCHA, z.s. zve všechny místní i přespólní na

MASOPUST

Bílá Třemešná - park v centru obce
6. 2. 2016

Těšit se můžete na :
jitrnice, ovar, guláš
nápoje všeho druhu
vytápěné stany
bohatou tombolu
KLAPETO

Program:
od 12:00 - domácí vepřové hody
od 13:00 - Zahájení masopustu
od 18:00 - taneční zábava v hasičárně,
hraje Kapela PRORADOŠT

Vstupné dobrovolné
Masky vítány

Více informací na: www.stremcha.cz,
facebook/Stremcha

Děkujeme všem, kteří nám dobrovolně pomáhají na našich akcích a samozřejmě také všem, kteří na naše akce chodí. Přejeme Vám v novém roce 2016 štěstí a pohodu a doufáme, že se opět uvidíme na některé z našich akcíček. Sledujte stránky www.stremcha.cz a dozvíte se více. Vaše Střemcha

- Sport-

Fotbalový oddíl - TJ Sokol

Sportu zdar – fotbalu zvláště

Stále krásně zelený trávník v průběhu prosince nijak nepřipomíná zimní fotbalovou přestávku. Naopak nám přiděluje vrásky. Jen aby si to paní zima nenaplánovala na začátek března. Tolik vytoužený sníh, který by na jaře lehce zavláhl a oddálil sezonu kroupení, asi znovu nenapadne. Takže vlastně extrémní počasí stále pokračuje. Nicméně na fotbal to zatracené počasí takový vliv snad nemělo.

I když A-mužstvo se potýkalo se značně nevyrovnanými výsledky, důležité je, že se v týmu prosazují nové tváře z dorostu. Kéž by jich ale bylo více... Současné deváté místo (23 bodů), není žádným záchranářským strašákem. Věřím však, že po zimní přípravě chlapi zaberou a povyskočí v tabulce výše. Soutěž zatím ovládají suverénní favoriti Libčany a Lázně Bělohrad. Oba dva jsou nováčci - sestoupili z Krajského přeboru. A je nutné přiznat, že jsou prostě fotbalově jinde.

Naše B-mužstvo poprvé nastupovalo v Okresním přeboru. Mnoho domácích zápasů bohužel ztratilo až v závěrech. Několik bodů však získalo nečekaně na hřištích soupeře, ale i domácí vítězství v derby s Kocbeří potěšilo. Třešnickou na dortu bylo vítězství v poháru OFS. I přesto, že sestupové vody jsou blízko, věřím, že na jaře udělá béčko více bodů, než ostatní sousedi v tabulce. Tahákem určitě bude v předposledním kole derby s Mostkem, kdy musí béčáci vrátit potupnou porážku z října.

Do současné sezóny vstoupil náš

klub s rekordním počtem oddílů. Po roční přestávce se znovu dal do kupy mančaft dorostenců. V krajské soutěži to však neměl lehké. V převážně jičínské skupině nepatřil k favoritům, a do finálové skupiny nepostoupil. To ale není zase tak důležité. Hlavní je, aby mladáci vytvořili dobrou partu, která v příštím roce přejde do B-týmu. A ti zdatnější musí nakukovat k áčku. Víceméně se to podařilo už nyní na podzim. Nebýt zranění, mohlo to být lepší.

Tradiční oddíl žáků a starší přípravky je bohužel poznamenán

cí mužstev, funkcionáři si museli zvyknout na vyplňování zápisu na internetu. Hráči se nechali vyfotit pro svoji elektronickou průkazku. Ta stará jim zanikla. Vše je dnes, před i po zápase, elektronicky vedeno na webových stránkách FAČR <https://is.fotbal.cz> Tady najdete od delegovaných rozhodčích až po sestavy obou mužstev, prostě vše. Bohužel u karet někdy i komentáře, které řeknete jen v zápalu boje. Fakturace za rozhodčí také probíhá tímto způsobem. Přes porodní bolesti nového systému digitalizace stála zato.



Foto: facebook.com/tjsokolbilatremesna/

chabou účastí několika oddílů v okresním přeboru. Věřím však, že tyto roky překleneme a mladé fotbalisty neztratíme.

Poslední skupinou je mladší příprava, kde trenéři získávají zájem klučinů, kteří se s týmovým sportem teprve seznamují. Také doufám, že jejich nadšení ze hry jen tak nevyprchá.

K tomu všemu se náš klub musel prokousávat fotbalovou revolucí. Ta představovala digitalizaci administrativních fotbalových činností. Tzn., že naši trenéři, vedou-

Do nového roku bych chtěl za fotbalový oddíl popřát všem hodně zdraví. Děkuji obci a dalším sponzorům za finanční podporu. Děkuji Sokolu, všem trenérům a dalším funkcionářům za čas a práci, kterou klubu odvádí. Děkuji fanouškům za podporu a na jaře na shledanou.

*Za fotbalový oddíl
Martin Záruba
sekretář*

Volejbal v polovině soutěží

Před zahájením nového ročníku soutěží využívají prakticky všechna družstva v republice prázdninových letních antukových turnajů, kde je možné potkat se a zahrát si s týmy různých generací, výkonnosti a především hrát uvolněně, pro zábavu, i když na vítězná družstva vždycky pořadatelé pamatují. Nejinak tomu bylo i v případě našich družstev, všechna se zúčastnila několika více či méně vyhlášených turnajů, kde vítězství i prohry byly rozloženy poměrně rovnoměrně. To hlavní však spočívalo v přátelské atmosféře, která turnaje provází. Za největší úspěch pak je třeba považovat opětovné vítězství družstva žen v celostátním finále Přeboru vesnických TJ, jehož 49. ročník se odehrál v Česticích.

Obětavým pořadatelům z našeho oddílu se opět podařilo velice dobře zorganizovat Memoriál Karla Pauluse, kterého se tentokrát zúčastnilo 11 dívkách a ženských týmů. Přes parné léto a problémy s přípravou kurtů se turnaj vydařil, přispělo k tomu již tradičně bohaté a pestré občerstvení. A tak všem, kteří turnaj organizují a pomáhají při něm, patří poděkování.

O posledním prázdninovém víkendu byly zahájeny krajské soutěže, ve kterých má tentokrát oddíl zastoupení družstvem mužů a dvěma družstvy žen. Po nevýrazných výsledcích družstva mužů v sezoně 2014/2015 bylo rozhodnuto nepřihlásit tento tým do krajského přeboru, ale hrát nižší soutěž, aby tak byla dána možnost všem hráčům nasbírat zkušenosti a hrát s týmy s podobnou herní vyzrálostí. K našemu překvapení však úroveň některých týmů je na úrovni krajského přeboru, jde jen o to, že tato družstva z různých důvodů nemají zájem o postup a více jim vyhovuje hraní v této soutěži. Střídavé výsledky

pak naše družstvo vynesly po polovině soutěže do středu tabulky. Jarní část bude jistě znovu zajímavá.



Foto: <http://volejbal.sokolbt.cz/>

Družstva žen B a C se opět dostala do jedné skupiny, a tak diváci měli opět možnost zhlédnout místní derby. Tentokrát už bylo družstvo bývalých juniorek nejen namotivováno k vítězství, ale podařilo se mu v prvním zápase bojovným a ukázněným výkonem své soupeřky porazit. Odveta už ale patřila zkušenějšímu týmu, a tak mohla obě družstva být spokojena. Jak to bude na jaře? Oba týmy zatím přezimují na spodních patrech tabulky, ženy C doplácí na absenci některých hráček z důvodu zranění, pracovních nebo studijních povinností, děvčata týmu B i přes patrné zlepšení stále musí dohánět fyzické i herní přednosti zkušenějších ženských týmů.

V nejvyšší krajské soutěži nás tedy letos reprezentuje jen družstvo žen A, které svoji sezonu zahájilo v říjnu v tělocvičnách. Letos je soutěž ještě náročnější než v předchozí sezoně, neboť se v ní objevují nové mladé hráčky se zkušenostmi z ligových juniorských soutěží a také B týmy ligových ženských družstev

mají mezi sebou stále víc hráček pendlujících mezi ligou a touto soutěží.

I tak se ale naše družstvo drží v polovině tabulky, škoda jen, že některá střetnutí nebyla dotažena přes příznivý vývoj do zdárného konce. Vzhledem k tomu, že většina juniorek dosáhla věku, který už neumožňuje jejich start v mládežnické kategorii, tentokrát v krajských soutěžích nemáme žádné zastoupení. A jak to vypadá, řadu let asi mít nebudeme.

Po prázdninách byl opět díky náboru ve škole částečně naplněn kolektiv minivolejbalu, kde jsou zatím začínající adepti seznamováni se základními prvky této hry. Předchozí skupina žáků, především pro kolizi s fotbalovými termíny, nemohla vytvořit šestkový volejbal, a tak byla hráčům učiněna nabídka odchodu do Dvora Králové. První setkání se soupeři se pro dvě družstva naší minivolejbalové skupiny uskutečnilo na Mikulášském turnaji, který pořádá VK Tambor Dvůr Králové spolu s OVS Trutnov. V kategorii žlutého minivolejbalu náš tým vyhrál, v nejobsáhlejší skupině oranžové-

ho minivolejbalu se naši umístili na 4. místě.

I nadále je oddíl reprezentován družstvem veteránů na celorepublikové soutěži i turnajích, aktivní jsou stále i družstva neregistrovaných. Bylo opět potěšující vidět zaplněnost antukových kurtů, tak i obsazenost hodin v tělocvičně. Potěšující je rovněž i to, že řada hráčů bývalého úspěšného juniorského družstva ročníků 1990-1993 startuje v družstvech hrajících

1. nebo 2. ligu, což by mohlo být motivací i pro novou generaci.

Volejbal v tomto pololetí nebyl jen o radosti, ale i o smutku z úmrtí jednoho ze zakladatelů, propagátorů a významného trenéra volejbalu, pana Jiřího Šolce. I přes svůj požehnaný věk stále sledoval sportovní dění v naší obci. Posledního rozloučení s ním se zúčastnila celá řada volejbalistů a volejbalistek všech věkových kategorií.

Na konci roku 2015 patří podě-

kování všem těm, kteří se v jeho průběhu zasloužili o pokračování dobrého jména oddílu, ať už to byli hráči, funkcionáři nebo dobrovolníci. Poděkovat je třeba také těm, kteří finančně zabezpečují chod oddílu, a umožňují tak využít podmínky ke sportování širokému okruhu zájemců. Všem bez rozdílu je třeba popřát pevného zdraví a ať jim volejbal ve všech jeho podobách přináší radost!

Zdeněk Fiala

Výroční zpráva mladých hasičů

V roce 2015 pracovalo v kroužku mladých hasičů 14 dětí.

S malými dětmi jsme se zúčastnili pěti soutěží v běhu na 60 metrů s překážkami, zařazených do Přeborníka okresu Trutnov. V celkovém pořadí v kategorii přípravka se Jakub Stuchlík umístil na 17. místě, v kategorii mladší chlapci se umístil Daniel Špůr na 2. místě. V kategorii starších chlapců se umístil Radek Špůr na 5. místě.

S dorostenci jsme se zúčastnili:

- Českého poháru Rebel
- Východočeské ligy
- X-flame ligy
- Tréninkového kempu v Trutnově
- Poháru starosty obce Hajnice
- Podzvičinského záchranáře v Miletíně
- Okrskového kola v Dolní Brusnici
- Poháru starosty obce Třebiň
- Okresního kola dorostu v Trutnově
- Krajského kola dorostu v Týništi nad Orlicí
- Mistrovství České republiky v Praze
- Pomohli jsme na soutěži v Borovnici

Na mistrovství české republiky nás reprezentovali v kategorii jednot-



livců Miroslav Mareček za Bílou Třemešnou a Vojtěch Fiala za Kvasiny v kategorii družstva. Miroslav Mareček obsadil 6. místo a Vojtěch Fiala s družstvem Kvasin skončil na 5. místě. Tento rok jsme získali 20 pohárů a 24 medailí. Po soutěžích jsme najeli 2044 km.

Během letních měsíců nám Obecní úřad v Bílé Třemešné nechal vybudovat tréninkové hřiště na Dubině. Závěrem chceme poděkovat:

Hasičům ze Dvora Králové, Miletína a Mostku za zapůjčení překážek. Obecnímu úřadu za tréninkové

hřiště a finanční podporu, bez kterých bychom se nemohli zúčastnit všech soutěží.

Stavební společnosti Žižka za zapůjčování auta na vzdálenější soutěže.

Základní škole za zapůjčení tělocvičny v zimním období.

Také hasičům panu Kramárovi, Špůrovi a Stuchlíkovi za jejich volný čas strávený s námi na soutěžích.

Jana a Jaroslav Huňátovi

- Zajímavosti -

Dvojsnímek téměř ze stejného místa

Dvojsnímek téměř ze stejného místa, ale po 105 letech. Pátral jsem po fotce baťovny z doby, kdy byla ještě aktivní i s nápisem Baťa, ale zatím bohužel. Z vyprávění Erbenových jsem se dověděl, že v době kolem roku 1920 navštívil obec Baťův stavební agent a vyhledával vhodné místo pro postavení jejich prodejny s opravnou. Bílá Třemešná měla tehdy kolem 1700 obyvatel, a ti mohli být potencionálními zákazníky. S okolními obcemi jich bylo přes 3000, neboli vhodné místo pro expandujícího podnikatele. Prý se mu nabízelo více míst, stavebně výhodnějších, ale on si vybral právě toto místo na srázu k potoku a ještě s hostinským Erbenem smlouval o cenu, aby pozemek získal pro firmu co nejlevněji. Následně byl postaven dům baťovského typu s rovnou střechou, v patře byt pro ženatého ševce (jeho vyučence), v přízemí vpředu k silnici prodejna obuvi (prodavačkou byla manželka ševce) a vzadu opravná bot. Obojí se brzy uchytilo k oblibě obyvatelstva a prosperovalo až do 50. let, kdy byly po únoru 1948 i takové podniky zestátněny.

Vladimír Hlavatý



Foto: archiv autora

1910



Foto: V. Hlavatý

2015

Co možná nevíte

3. 10. 2015 se v Žichlíčku konalo Mistrovství ČR v křížovém mariáši ve čtyřech hráčích. Mistrovství pořádá Mariášová unie. Do zdejšího sálu se sjelo 112 hráčů z celé republiky. I Bílá Třemešná zde měla svou úspěšnou reprezentaci. Paní Jarmila Jarolímková se celkově umístila na 40. místě, mezi ženami pak byla druhá. Vicemistryní ČR v této hře, nazývané „karetními šachy“, se stala již podruhé. Pan Jaroslav Zavřel, další účastník z naší obce, skončil na 55. místě. Paní Jarolímková se s kolegy z Trutnova účastní turnajů po celém kraji. Na podzim v turnaji ve Šlapanově u Přibyslavi byla jedinou ženou mezi hráči, skončila na 4. místě, v Chudeřicích u Hradce Králové byla třetí, v Chrudimi dokonce druhá, vždy z celkového počtu okolo čtyřiceti účastníků. Ženy jsou mezi hráči této hry vzácnou výjimkou, proto si jich mariášníci opravdu váží.

Mariáš je hra, kterou údajně vymysleli Napoleonovi vojáci pro krácení času před bitvou. Její název pochází ze slova mariage (svatba), jak se ve francouzštině



Foto: A. Jarolímková

označovala hláška, tj. dáma a král. Mariáš se hraje s dvouhlavými kartami německého typu, tzv. mariáškami. S mariáškami se hraje hlavně v pohraničí, dále v kraji a na Moravě se hraje s kartami jednohlavými. Dnes mariášníci bohužel vymírají, protože mladá generace nemá dostatek trpělivosti naučit se tuto složitou hru.

Kateřina Poživilová

Třemešenské historky

O zmrtvýchvstání

V chalupě za potokem pod Doubravovými umřel dědeček. Na tom by nebylo nic divného, měl už svá léta a každý tam jednou musí. Ale tady se stalo něco zvláštního.

Stařeček krátce stonal a všichni s tím už tak nějak počítali, že už tady dlouho nebude. Pozvali pana faráře, který mu dal rozhřešení a krátce nato stařeček skonal. Pan doktor napsal úmrtní list, sousedi dědečka ustrojili, položili na prkno a odnesli ho do komory. Jeden soused zašel za truhlářem, aby udělal rakev, a za hrobníkem, aby vykopal hrob. K večeru, když stařenku trochu utěšili a vypili pár štamprlíček, rozešli se sousedé do svých domovů.

Babička trochu poklidila, zapálila nebožtíkovi v komoře svíčku, pomodlila se a šla si lehnout. Dlouho nemohla usnout, vzpomínala na zesnulého manžela a na dlouhý život, který mnohdy nebyl lehký. Zrovna když se jí začaly klížit oči, vrzly dveře u ložnice a v nich stál přízrak. Svíce, kterou držel v ruce, mu mihotavým světlem ozařovala bledou tvář. Babička se strašně lekla, pokřižovala se a spustila: „Co po mně chceš duchu, proč mně nedáš pokoj, copak jsem ti nebyla dobrou ženou, celej život jsem ti vařila, prala, gruntovala. S panem farářem jsme se s tebou rozloučili, tak mě nechod' strašit a dopřej mi trochu klidu“. Popadla krucifix a chtěla ho zahrnat.

Duch se však nedal a rozzlobeně zamumlal: „Babo, co blázníš? Co to má znamenat? Proč mám na sobě hodobóžový šatstvo? Je mi zima, tak mě pusť k sobě pod peřinu a koukej chrápat.“

Bába ještě chvíli hudovala něco o ostudě, ale nakonec také usnula. Ráno, když děda vstal, nemusel se ani převlékat, vypil trochu kafe a rovnou se vydal do vsi, aby vše

vedl na pravou míru. Za zvuků vlastního umíráčku nejprve u faráře odvolal pohřeb, potom zašel za truhlářem a za hrobníkem. Hrobník, trochu zaskočen, mu s falešnou upřímností popřál hodně zdraví a dlouhá léta. Zato truhlář, jeho starý kamarád, mu řekl: „No, to je dost, že deš, zrovna sem k vám chtěl zajít, abych ti vzal míru na rakev. Ale když už tady seš, tak si tě hned přeměřím“. Truhlář zapsal míry do notesu, dal si s ním štamprle a děda šel zas dál. Pak se ještě stavil u souseda, který všechno zařizoval, a oslavili spolu zmrtvýchvstání. Domů se vrátil před obědem s veselou náladou.

Když pak za několik neděl umřel doopravdy, tak žena radši počkala do druhého dne. Pan farář mu požehnal a šel si připravit pohřební řeč. Pan doktor se trochu ošíval. Ono totiž nevypadá dobře, když mu pacient obživne. To se pak šíří různé řeči ohledně jeho odbornosti a stává se terčem posměchu. Ale nakonec vzal úmrtní list, který už před časem vystavil a přepsal na něm datum.

Pak se vše opakovalo. Jenže tentokrát už se vším všudy a definitivně.

Návštěva u gynekologa

Tato příhoda se stala teprve nedávno.

Jedna dáma se chystala na návštěvu u gynekologa. Doma byl blázinec. Z práce přijela ve dvě, u doktora měla být v půl třetí. Doufala, že tam nebude moc lidí, protože pak se ještě musely s dcerou připravit do tanečních. Tak si v rychlosti umyla jen příslušné partie, osušila se, hodila něco na sebe a spěchala na pravidelnou prohlídku na zdravotní středisko.

Do čekárny přiběhla na poslední chvíli. Nikdo tam nebyl, a tak se pan doktor chystal pomalu odejít. Odložila si a v ordinaci usedla do

vyšetřovacího křesla. Pan doktor sklonil hlavu a trochu pobaveně povídá: „Paninko, vy jste se dneska nějak vyparádila.“

Oné dámě byla tato poznámka nepříjemná, ale nijak na ni nereagovala. Pomyslela si jen, že se ten doktor v dané situaci chová poněkud nevhodně, že by si takové důvěrnosti mohl odpustit.

Přišla domů a předchozí událost už pustila z hlavy, protože měla jiné starosti. Trochu se najíst, přežehlit si kostýmek a dceři šaty, učesat se, ustrojit a namalovat. Pak sednout do auta a frčet do Dvora.

Vtom se jí dcera zeptala, jestli neví, kde je ten ručník, který ležel vedle vany. Matka odpověděla, že se s ním otřela a hodila ho do špinavého prádla.

Dcera se zhrozila: „Ale mami, já jsem v něm měla připravené třpytky do vlasů.“

V matce by se krve nedořezal, když si uvědomila, co to vlastně pan doktor komentoval.

Květoslav Sybr

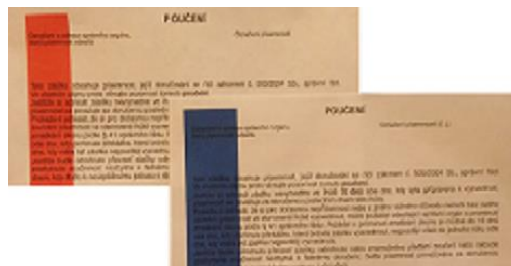
INFORMACE PRO OBČANY ČESKÉ REPUBLIKY

Máte evidovanu adresu trvalého pobytu na adrese sídla ohlašovny?

Od 1. 1. 2016 jsou pro Vás ukládána oznámení o uložení zásilky a výzvy s poučením na ohlašovně, v jejímž správním obvodě máte hlášen trvalý pobyt.

Uložení oznámení o uložení zásilky a výzvy s poučením na vhodném místě v sídle ohlašovny jsou po uplynutí lhůty deseti dnů splněny podmínky fikce doručení; desátým dnem se považuje písemnost za doručenou.

Upozorňujeme, že i nepřevzatá písemnost nabude právní moci a stane se tak vykonatelnou. Nevyzvednutí písemnosti adresátem neznamená, že po adresátovi nikdo nic nemůže chtít, protože o tom nebyl srozuměn.



Řízení pokračuje dál! Nepřevzetím pošty je možné promeškat např. lhůtu na odvolání a poškodit takovýmto chováním pouze vlastní osobu.

Může se stát i Vám!

§ Pan K. má evidovanu adresu místa trvalého pobytu na adrese sídla ohlašovny, fakticky však bydlí v bytě u své přítelkyně. Často jezdí autem a při svých cestách se občas dopustí dopravního přestupku. Postupně má v registru řidičů zapsáno 12 trestných bodů, o čemž je mu zasláno oznámení obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Proti provedení záznamu mohl pan K. podat námitky, ale poštovní zásilku si nepřevzal a v důsledku fikce doručení začala běžet lhůta pro podání námitek, kterou pan K. promeškal. Obecní úřad obce s rozšířenou působností následně uložil rozhodnutím panu K. sankci spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, přičemž rozhodnutí bylo rovněž doručeno fikcí. Do 5 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí byl pan K. povinen odevzdat řidičské oprávnění, tuto povinnost nesplnil a spáchal tím přestupek, za který mu byla uložena pokuta 10 000 Kč. O sankci se pan K. dozvěděl při namátkové kontrole provedené Policií České republiky. Následně může být obviněn z trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na dva roky.

§ Pan J., kterému byl po rozvodu zrušen údaj o adrese místa trvalého pobytu, a místem nového trvalého pobytu se stala adresa sídla ohlašovny, ukončil před třemi lety svou podnikatelskou činnost. Z podnikání mu zůstal dluh na zdravotním pojištění ve výši 20 000 Kč. Tento závazek nehradil. Po třech letech, kdy nekomunikoval a nepřebíral poštu, protože dojížděl za prací a na dluh zapomněl, začal dlužnou částku vymáhat exekutor. Dlužná částka se vyšplhala až na 50 000 Kč. Exekuce byla nařízena srážkami ze mzdy, rozhodnutí si pan J. nevyzvedl a na základě fikce doručení nabylo rozhodnutí právní moci. O exekuci se pan J. dozvěděl následně až od svého zaměstnavatele.



FINANČNÍ SPRÁVA

Využijte novou službu Finanční správy a platte daň z nemovitých věcí bezstarostně každý rok prostřednictvím SIPO!

PROČ?

- > Už nebudete mít starost, jestli vám bude doručena složenska do schránky!
- > Už nikdy nebudete mít obavu, že zapomenete zaplatit daň z nemovitých věcí!
- > Už se vám nestane, že nestihnete zaplatit daň včas!
- > Už nemusíte chodit platit na pokladnu finančního úřadu nebo čekat ve frontě na poště!

JAK NA TO?

UŽIVATELÉ SIPO

- 1) Vyplníte **Oznámení k platbě daně z nemovitých věcí prostřednictvím SIPO** a k němu přiložíte doklad o přidělení spojovacího čísla nebo aktuální rozpis bezhotovostní platby SIPO.
- 2) Toto doručíte finančnímu úřadu, u kterého jste poplatníkem daně z nemovitých věcí.

NEJSTE-LI DRŽITELEM SPOJOVACÍHO ČÍSLA SIPO

- 1) Vyplníte **formulář SIPO** (k vyzvednutí na pobočkách České pošty a nebo na www.ceskaposta.cz pod složkou Platební a finanční služby ČR) a odevzdáte ho osobně na kterékoliv poště.
- 2) Získáte spojovací číslo SIPO, a dále pokračujete jako uživatelé SIPO.

Přihlášení k placení daně z nemovitých věcí prostřednictvím SIPO na zdaňovací období roku 2016 je možné **do 31. ledna 2016**. Následující roky, i kdyby došlo ke změně výše daně, proběhne placení přes SIPO pro Vás zcela automaticky!

FORMULÁŘ OZNÁMENÍ K PLATBĚ DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ PROSTŘEDNICTVÍM SIPO NAJDETE NA PODATELNÁCH FÚ NEBO NA WWW.FINANCNISPRAVA.CZ POD ZÁLOŽKOU DAŇOVÉ TISKOPISY.



www.financnisprava.cz

Společenská kronika

V roce 2015 se v naší obci narodilo 11 občánků – 6 děvčat a 5 chlapců.

Do naší obce se přistěhovalo 18 občanů a odstěhovalo se 20 občanů.

V roce 2015 nás opustilo 15 našich spoluobčanů.

Celkový počet obyvatel je 1324 občanů.

Chybí Vám jména ve společenské kronice?

Pokud máte zájem o podrobnější zveřejnění údajů v této společenské kronice (jméno, příjmení a datum narození nebo datum sňatku), máte možnost se obrátit na náš obecní úřad a požádat o zveřejnění těchto podrobnějších údajů.

Zároveň žádáme ty občany, kteří v roce 2016 slaví „kulaté“ výročí sňatku, aby se přihlásili na obecním úřadě.

*Pravoslava Morávková,
matrikářka*

Informace pro občany

Občané, pozor!

Ke konci roku 2015 byla ukončena činnost zubní ordinace v Bílé Třemešné. Obec intenzivně shání náhradu za paní MUDr. Zimkovou, která odešla do důchodu. V současné době obec jedná s novým zájemcem o zubní ordinaci a věříme, že nejpozději v červnu 2016 bude zubní ordinace opět v provozu. Na webových stránkách obce, nebo přímo na obecním úřadě se můžete informovat o zubní pohotovosti na Královédvorskou o víkendech a o svátcích.

Cena vodného je v současnosti 23,-/m³ a stočného 20,70/m³.

Prostor nového dětského hřiště a plocha za hřbitovem (určená k odkládání větví) jsou střeženy kamerou.

Žádáme všechny občany, kteří dluží za spotřebovanou vodu a poplatek za psy, aby platbu urychleně provedli.

Sáčky na psí exkrementy jsou k vyzvednutí na obecním úřadě.

Uložení velkoobjemového odpadu do kontejneru v areálu bývalé DOS je za poplatek 3,-Kč/kg, splatný předem na obecním úřadě.

Trávu a listí můžete bezplatně odkládat do kontejneru na biologický odpad, který je v sezoně volně přístupný u areálu bývalé DOS.

Rada obce schválila jednorázový finanční dar pro toho občana, který se ujme nalezeného pejska z našeho zachytného kotce.

Připravované akce

- 26.2. Přednáška cestovatele Ivoše Janečka, Istanbul. Začátek 18:00 restaurace U Kaiserů.
- 6.2. Masopust.
- 5.3. Dětský karneval v Domě hasičů.

Třemešenský zpravodaj

Vydává obec Bílá Třemešná

Náklad: 300 výtisků

Kontakt: Obec Bílá Třemešná,
Bílá Třemešná 315,
544 72, Bílá Třemešná

Grafická úprava a sazba: Lukáš Bohánský

Korektury: Kateřina Poživilová

Tisk: KRPA FORM, a.s.

Dolní Branná 122

543 62, Dolní Branná